

Univerzita Pardubice
Dopravní fakulta Jana Pernera

Užití motorového vozidla v rámci podnikání
Dufková Klára

Bakalářská práce
2014

Univerzita Pardubice
Dopravní fakulta Jana Pernera
Akademický rok: 2013/2014

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Klára Dufková**
Osobní číslo: **D11055**
Studijní program: **B3709 Dopravní technologie a spoje**
Studijní obor: **Dopravní management, marketing a logistika**
Název tématu: **Užití motorového vozidla v rámci podnikání**
Zadávající katedra: **Katedra dopravního managementu, marketingu a logistiky**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

Úvod

1. Rozbor problematiky užití motorového vozidla v podnikání
2. Posouzení užití vozidla vedeného v podnikání a vozidla v osobním užívání
3. Zhodnocení výhodnosti užití vozidla

Závěr

Rozsah grafických prací: **dle doporučení vedoucí**
Rozsah pracovní zprávy: **40 - 50 stran**
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**
Seznam odborné literatury:
dle pokynů vedoucí práce

Vedoucí bakalářské práce: **Ing. Hana Drahotská, Ph.D.**
Katedra dopravního managementu, marketingu
a logistiky

Datum zadání bakalářské práce: **29. listopadu 2013**
Termín odevzdání bakalářské práce: **30. května 2014**

prof. Ing. Bohumil Culek, CSc.
děkan

L.S.

doc. Ing. Libor Švadlenka, Ph.D.
vedoucí katedry

V Pardubicích dne 29. listopadu 2013

Prohlašuji:

Tuto práci jsem vypracovala samostatně. Veškeré literární prameny a informace, které jsem v práci využila, jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

Byla jsem seznámena s tím, že se na moji práci vztahují práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon, zejména se skutečností, že Univerzita Pardubice má právo na uzavření licenční smlouvy o užití této práce jako školního díla podle § 60 odst. 1 autorského zákona, a s tím, že pokud dojde k užití této práce mnou nebo bude poskytnuta licence o užití jinému subjektu, je Univerzita Pardubice oprávněna ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložila, a to podle okolností až do jejich skutečné výše.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v Univerzitní knihovně.

V Pardubicích dne 28. 5. 2014

Klára Dufková

Ráda bych poděkovala vedoucí mé bakalářské práce Ing. Haně Drahotské, Ph.D. za vstřícný přístup a cenné rady při zpracovávání práce.

ANOTACE

Ve své bakalářské práci se zabývám variantami poskytnutí a užití motorového osobního vozidla pro zajištění podnikatelských aktivit a náklady, které vzniknou ve spojení se silničním vozidlem při výkonu služební cesty.

Teoretická část (první kapitola) práce obsahuje legislativní rámec zákonů a vyhlášek, které se vztahují na silniční motorové vozidlo a jeho užívání v podnikání.

Druhá kapitola představuje analýzu podstatných rozlišností nákladů při výkonu služební cesty za použití vozidla v soukromém vlastnictví a vozidla vedeného v obchodním majetku podniku.

Třetí část práce obsahuje případovou studii a modelový příklad, kde jsou porovnány celkové nákladovosti za vozidlo a závěrečné zhodnocení celé problematiky.

KLÍČOVÁ SLOVA

služební cesta, nákladovost vozidla, soukromé vozidlo, firemní vozidlo, podnikání, rozhodnutí podnikatele

TITLE

Use of a motor vehicle in the entrepreneurial framework

ANNOTATION

In my bachelor thesis I deal with the ways of use a personal motor vehicle to provide entrepreneurial activities and costs incurred in connection to the motor vehicle while the business trip.

The theoretical part includes a comprehensive legislative framework of laws and regulations that apply to road vehicle and its use in business.

The second chapter presents an analysis of the cost distinctiveness while business trips using privately owned vehicles and business trips using vehicles kept as a business property.

The third part includes a case study and a model example, which compares the total cost for the vehicle and the final assessment of the issue.

KEYWORDS

business trip, cost of vehicles, private vehicle, company vehicle, business, decisions by entrepreneurs

Obsah

ÚVOD	9
1 ROZBOR PROBLEMATIKY UŽITÍ MOTOROVÉHO VOZIDLA V PODNIKÁNÍ	10
1.1 Rozbor právního rámce	10
1.1.1 Zákon o silniční dopravě č. 111/1994 Sb.	10
1.1.2 Zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích č. 56/2001 Sb. ...	11
1.1.3 Zákon daňový řád č. 280/2009 Sb.	13
1.1.4 Zákon o dani silniční č. 16/1993 Sb.	14
1.1.5 Zákon o účetnictví č. 563/1991 Sb.	16
1.1.6 Zákon o dani z přidané hodnoty č. 235/2004 Sb.	19
1.1.7 Zákon o dani z příjmů č. 586/1992 Sb.	21
1.1.8 Zákon zákoník práce č. 262/2006 Sb.	23
1.1.9 Zákon o obchodních korporacích č. 90/2012 Sb.	24
1.1.10 Přehled základních předpisů pro cestovní náhrady ve vyhláškách MPSV	26
1.2 Motorové vozidlo, podnikání, podnikatel	27
1.2.1 Silniční vozidlo	27
1.2.2 Podnikání, podnikatel, podnik	28
1.2.3 Odpisy daňové a účetní	28
1.2.4 Motorové vozidlo v podnikání	30
2 POSOUZENÍ UŽITÍ VOZIDLA VEDENÉHO V PODNIKÁNÍ A V OSOBNÍM UŽÍVÁNÍ	32
2.1 Náklady spojené s vozidlem vedeným v podnikání	38
2.2 Náklady spojené s vozidlem v osobním užívání	42
2.3 Porovnání nákladů	45
3 ZHODNICENÍ VÝHODNOSTI UŽITÍ VOZIDLA	47
3.1 Charakteristika vozidla	47
3.2 Charakteristika jednotlivých služebních cest	48
3.3 Výpočty celkové nákladovosti zahraniční služební cesty	50
3.3.1 Zahraniční cesta – použití soukromého vozidla	50
3.3.2 Zahraniční cesta – použití služebního vozidla	52
3.4 Výpočty celkové nákladovosti tuzemské služební cesty	56
3.4.1 Tuzemská služební cesta – použití soukromého vozidla	56
3.4.2 Tuzemská služební cesta – užití služebního vozidla	57
3.5 Závěrečné vyhodnocení případové studie	58

3.6 Modelový příklad	59
ZÁVĚR	64
POUŽITÁ LITERATURA.....	66
SEZNAM TABULEK.....	71
SEZNAM OBRÁZKŮ	72
SEZNAM ZKRATEK.....	73

ÚVOD

V dnešní uspěchané době představuje potřeba mít k dispozici vozidlo jednu ze základních nutností a potřeb člověka. Silniční doprava zažívá v současné době technický rozkvět a člověk se díky vozidlu stává flexibilnější a zajišťuje si tím větší rychlost a komfortnost pohodlnějšího přemísťování sebe sama z místa výchozího do místa určení.

Více než v osobním životě člověka je zapotřebí mít k dispozici vozidlo v podnikatelské sféře, ve středních a velkých společnostech se tato potřeba stává nutností pro zajištění podnikatelských aktivit. Každý podnik je ostražitý na své náklady, které vzniknou během podnikání, a pořízení vozidla představuje vždy pro podnikatele velkou finanční zátěž, pokud nebude v podniku dostatečně efektivně využito, aby zajistilo návratnost vložených investic v podobě vzniklých příjmů. Existuje celá řada variant pořízení, jak zajistit možnost užívání vozidla v podnikání, a záleží jen na volbě podnikatele. Mezi ty nejvíce vyskytující se patří vozidlo evidované v obchodním majetku podniku, pořízení vozidla na leasing nebo možnost používat pro obchodní záležitosti soukromá vozidla zaměstnanců. Ať zvolí podnikatel jakoukoliv možnost, vždy ho zatíží náklady, které jsou s volbou varianty spojeny. Zajištění vozidla a možnosti jeho spolehlivého a efektivního užívání pro podnikatelské účely patří mezi základní podmínky, které zásadně ovlivňují míru konkurenceschopnosti podniku v podnikatelském odvětví.

Podnikateli při rozhodování mohou pomoci charakteristické faktory spjaté se situacemi, v kterých se předpokládá užívat vozidlo. Nejčastěji se vozidlo v podnikání uplatní na služební cesty tuzemské nebo zahraniční. Mezi prioritní prvky, které pomohou podnikateli v rozhodovacím procesu, můžeme například zařadit četnost služebních cest, celkový počet ročně najetých kilometrů a počet dní v roce strávených na služebních cestách.

Z tohoto důvodu se tato práce zabývá roční nákladovostí vozidel, kde prioritním cílem je stanovit, která z možností (zda pořídit vozidlo do podnikání nebo používat soukromé vozidlo zaměstnance) a v jaké vzniklé situaci je pro podnikatele ta nejvíce prosperující. Jako klíčové kritérium pro konečné rozhodnutí bylo srovnání ročního mezního proběhu vozidla výpočty celkové nákladovosti vozidla na tuzemské a zahraniční služební cestě, za předpokladu, že vozidlo je v soukromém vlastnictví zaměstnance nebo se jedná o situaci, že by podnikatel zakoupil vozidlo a následně jej zařadil do obchodního majetku společnosti.

1 ROZBOR PROBLEMATIKY UŽITÍ MOTOROVÉHO VOZIDLA V PODNIKÁNÍ

Problematika užívání a provozování motorového vozidla a silniční dopravy je prioritně upravována a řízena vybranými zákony České republiky a dále vyhláškami některých ministerstev. Tyto legislativní předpisy bývají pak obvykle na úrovni podniku (firmy) zapracovány v přiměřeném a transparentním rozsahu do interních směrnic a metodických pokynů

1.1 Rozbor právního rámce

Oblast silniční dopravy a provozování (užívání) motorových vozidel zahrnuje rozsáhlou škálu organizačních, technických a v neposlední řadě i ekonomických aspektů a její komplexní a systémová úprava je proto ošetřena celou řadou zákonů a jejich prováděcími předpisy (zejména vyhlášky Ministerstva financí a Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky). Všechny zákony jsou harmonizovány se zněním relevantních předpisů Evropské unie (nařízení Evropského parlamentu, případně Rady evropského společenství).

1.1.1 Zákon o silniční dopravě č. 111/1994 Sb.

Zákon o silniční dopravě charakterizuje silniční dopravu jako součet dílčích činností, které zabezpečují přepravu osob, zvířat a věcí po silnicích, dálnicích a místních komunikacích. Tento zákon se vztahuje na podmínky při realizaci silniční dopravy užitím silničních motorových vozidel, které zabezpečují dopravu pro vlastní a cizí potřeby v odvětví podnikání, dále určuje práva a povinnosti fyzických a právnických osob, pravomoci orgánů státní správy v rozsahu působnosti v této oblasti. Působnost zákona neplatí na realizaci dopravy pro soukromé potřeby fyzické osoby, pokud ovšem splňuje podmínku neexistence úplaty. Zákon navíc upravuje taxislužbu a pravomoci orgánu k udělování pokut při přepravě nebezpečných věcí.

Základním znakem dopravy pro cizí potřeby jsou právní závazkový vztah, který vzniká sepsáním smlouvy mezi právními subjekty a obdržením koncese. Tím se doprava pro cizí potřeby zásadně liší od dopravy pro vlastní potřeby, která je realizovaná na základě živnostenského listu. Obě oprávnění vydává příslušný živnostenský úřad. Dopravce je podnikatel vykonávající dopravu tuzemskou či mezinárodní. Vnitrostátní dopravce je vázán povinnostmi vykonávat dopravu pouze vozidly označenými státní registrační značkou, kterou obdrží po zapsání vozidla do registru silničních vozidel České republiky na obecním úřadě s rozšířenou působností. Dopravce je povinen dodržovat a vést záznamy o bezpečnostních

přestávkách, době řízení a odpočinku. Tyto záznamy spolu s dalšími průvodními dokumenty musí být k dispozici ke kontrole v každém používaném vozidle. Při nedodržení těchto podmínek může dojít k odejmutí koncese nebo živnostenského oprávnění. Mezi povinnosti podnikatele v dopravě patří vyznačit vozidlo obchodním jménem a zajistit přítomnost dokladu o podnikání v každém vozidle, které ke své ekonomické činnosti užívá. Před zahájením svého podnikání musí ohlásit dopravnímu úřadu počet vozidel, jejich poznávací značku, jejich technické hmotnosti, kapacitu míst k sezení včetně řidiče. Ceny v silniční dopravě jsou dány dle tarifu za každý výkon a poskytnutí služeb.

Ministerstvo dopravy si vede přehledný rejstřík podnikatelů v silniční dopravě, kde jsou evidovány záznamy o názvu obchodní firmy, sídle firmy, jménu živnostníka, o adrese firmy a jeho trvalém bydlišti, dále identifikační záznamy o udělení koncese nebo živnostenského oprávnění, údaje o vozidlech, které se vztahují k podnikání a možnosti uložení sankcí za správní přečiny. [1]

1.1.2 Zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích č. 56/2001 Sb.

Zákon nařizuje podmínky, které musí být splněny dříve, než se vozidlo začne užívat na pozemních komunikacích. Strukturu těchto podmínek tvoří hlavně registrace vozidel, změny v registru a vyřazení vozidla z registru silničních vozidel. Stanovuje technické parametry a způsobilost vozidel, upravuje práva a povinnosti všech výrobců a dovozců vozidel a práva a povinnosti všech vlastníků a provozovatelů. Dále předepisuje podmínky způsobů kontrol pro stanice technické kontroly a měření emisí. Zákon platí pro všechna vozidla kromě těch ve vojenském výkonu. Za provozovatele silničního vozidla se považuje ta fyzická osoba, jež má na území České republiky trvalé bydliště, nebo právnická osoba sídlící na území České republiky, která užívá a zároveň je vlastníkem daného silničního vozidla, nebo je jen vlastníkem.

Dílčí součástí tohoto zákona je i část informující o postupu registrace vozidla, způsobu změny stávajících údajů o vozidle nebo vyřazení z registru silničních vozidel. Registr silničních vozidel je přehledný souhrn záznamů o vozidle, jeho přípojných zařízeních a identifikaci provozovatele. Tento evidenční systém spravuje obec s rozšířenou působností dle místa bydliště fyzické osoby nebo sídla firmy.

„Vždy se musí uvést vlastník, vyplní se jméno, příjmení, rodné číslo, místo trvalého pobytu, identifikační údaje provozovatele, není-li shodný s vlastníkem, státní poznávací značka a datum jejího obdržení, číslo technického průkazu a datum a místo jeho přidělení,

identifikační číslo osvědčení vozidla o registraci, typ a kategorie, do které vozidlo spadá, číslo silničního vozidla (VIN kód), výrobce podvozku vozidla, výrobce, druh motoru, výkon a jeho zdvihový objem, druh paliva, datum první registrace vozidla, rozměry a největší přípustné hmotnosti. Všechny tyto povinné údaje se vztahují i na přípojná vozidla. Dále je nutné vyplnit informace týkající se účelu použití vozidla, údaje o pojištění odpovědnosti za škodu vzniklou provozováním silničního vozidla, záznamy výsledků technických kontrol a technické způsobilosti vozidla a zápis o vyřazení vozidla z registru.“ [2]

Povinnost registrace vozidla u obce s rozšířenou působností má každý, kdo chce používat silniční vozidlo na území České republiky. Registrace vozidla je uskutečněna po podání žádosti o registraci vozidla. Formulář musí obsahovat údaje o druhu, kategorii a značce vozidla a identifikační údaje o provozovateli, neshoduje-li se s vlastníkem. K žádosti se předloží doklady: technický průkaz, osvědčení o technické kontrole, listina o pojištění z odpovědnosti za škodu a evidenční průkaz, nejedná-li se o nové vozidlo. Na základě této žádosti vydá obecní úřad s rozšířenou působností registrační značku a provede zápis do technického průkazu a žadatel dostane osvědčení o registraci vozidla. Obecní úřad vybere správní poplatek. Nastane-li situace změny údajů, žadatel musí vyplnit formulář o změně údajů v registru vozidel na příslušném správním úřadě. Na vyzvání žadatel předloží technický průkaz, osvědčení o registraci vozidla, doklad o potvrzení technické způsobilosti silničního vozidla po vykonané změně a ostatní potřebné doklady.

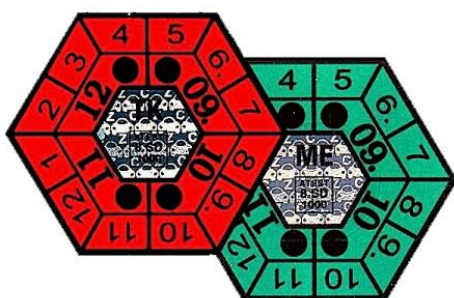
„V případě vyřazení vozidla z registrace může dojít k trvalému nebo dočasnému zrušení evidence. Žadatel je povinen podat si žádost o vyřazení vozidla. Obec s rozšířenou působností přikročí k možnosti trvalému vyřazení z důvodů, v kterých vozidlo přestalo plnit účel, pro který bylo určeno, pojištění z odpovědnosti za škodu pozbylo platnosti a nebyla do čtrnácti dnů podána žádost o obnovení. K variantě dočasného vyřazení dojde z podnětu žadatele. Délka dočasného vyřazení by neměla být delší než dvanáct po sobě jdoucích kalendářních měsíců. Žadatel odevzdá registrační značku, tabulku s registrační značkou a osvědčení o registraci vozidla. Informace o volbě vyřazení se zapíše do technického průkazu.“ [2]

Velmi důležitou součástí tohoto zákona je i kapitola pojednávající o technické způsobilosti vozidla a měření emisí, protože jen takové vozidlo smí být provozováno na pozemních komunikacích. Znamená to především, že neohrožuje životní prostředí nad stanovený maximální limit a úroveň technického stavu vozidla neohrožuje bezpečnost jízdy. Každé vozidlo by se mělo podrobit technické prohlídce ve stanici technické kontroly

(STK) v časových intervalech, které jsou dány ze zákona. U osobního automobilu se jedná o lhůtu dvou let. STK kontroluje stav vozidla, činnosti ústrojí a zařízení vozidla. Po tomto přezkoumání dojde k vyhodnocení, zda je vozidlo technicky způsobilé. V případě kladného výsledku kontroly, obdrží vozidlo červenou nálepku na zadní registrační značku. Vozidlo musí mít i zelenou nálepku, která představuje kontrolu měření emisí, kde se kontroluje množství škodlivin ve výfukovém ústrojí vozidla. Jestliže jsou obě kontroly v pořádku, vlastník nebo provozovatel, pokud není totožný s vlastníkem, obdrží doklady osvědčení o měření technické kontroly a osvědčení o měření emisí. Na závěr se provede zápis do technického průkazu o výsledku kontrol.

Cena za STK osobního automobilu se pohybuje přibližně okolo 650 Kč. Při opakované kontrole u té samé stanice je následující cena 150 Kč. Ceny jsou uvedeny s DPH 21 %. Ceník ME se odvíjí od rozsahu měření. [3]

Obrázek č. 1: Znamka STK a ME kontroly

Zdroj: <http://www.stksenov.cz/>

Zákon na závěr vymezuje pojem Přestavba silničního vozidla, kterým se rozumí změna důležitých částí vozidel jako obměna druhu pohonu nebo typu motoru, jiná karosérie, pérování nebo změna kategorie vozidla. Přestavbu povolí úřad s rozšířenou působností nebo ministerstvo dopravy, jedná-li se o rozsáhlejší změny po předložení písemné žádosti zájemce. [2]

1.1.3 Zákon daňový řád č. 280/2009 Sb.

Zákon o daňovém řádu zrušil k 1. 1. 2011 Zákon o správě daní a poplatků č. 337/1992 Sb. Zákon daňový řád se zabývá správným odvodem daní do státního rozpočtu, úkony správců daně a podmínky pro daňové přiznání. Předmětem zákona jsou daně z příjmů, které plynou do státního rozpočtu. Správce daní je orgán, který dohlíží na plnění daňové povinnosti a kontroluje její uskutečnění. Správce svoji činnost nevykonává osobně, ale pomocí úřední osoby. Správce daně může jednat jen v souladu se zákonem. Správce daní je

vázán místní příslušností, která se u fyzické osoby prokazuje místem trvalého bydliště, u právnické osoby se určí místem, které je uveřejněno v obchodním rejstříku. Daňový subjekt představuje každý, kdo je takto označen zákonem jako plátce a poplatník. Správce daní určí dobu lhůty, do které musí být daňová povinnost uskutečněna. Úřední osoby i ostatní osoby, které se podílí v řízení správě daní, jsou vázani mlčenlivostí o získaných údajích. Správce daně pořizuje z každého řízení dokumentaci, v případě ústního jednání vytvoří protokol, ale i zvukový záznam. Náležitosti protokolu jsou předmět, doba a místo jednání, identifikace správce daní a osob zúčastněných, průběh jednání a konečné rozhodnutí. Osobě, která se podílí na správě daní, vzniká daňové podání správcem daně formou písemnou nebo ústní. Veškeré písemnosti musí být uvedeny v českém jazyce. Správce daně vyhledává informace o daňových subjektech a kontroluje jejich plnění. Mezi tyto údaje patří povinná registrace daňových účastníků, informace o příjmech a majetkovém složení.

Každý daňový subjekt je povinen registrovat se k jednotlivým daním, své údaje vyplnit pravdivě. Dojde-li ke změně identifikačního údaje, musí jej bez průtahů oznámit. Správce daně následně záznamy zkontroluje a své rozhodnutí vydá do 30 dnů od obdržení přihlášky. Při úhradě daně se nejdříve zaplatí všechny nedoplatky, které má správce daně zaevidované a pak teprve samostatná daň ve splatném období. Může dojít i k přeplatku, který se stává vratným na žádost subjektu, nebo jej správce schová jako rezervu pro případné nedoplatky. Daň lze platit hotovostně nebo bankovním převodem. Při platbě se musí uvést, na kterou úhradu se daň vztahuje. Při neuhrazení daní, může dojít k soudnímu řízení nebo k exekucím, vynaložené náklady platí dlužník.

Dojde-li k zániku právnické osoby, musí podnikatel zažádat o výmaz z obchodního rejstříku. Pokud má zanikající právnická osoba svého nástupce, přechází daňové povinnosti na následníka. [4]

1.1.4 Zákon o dani silniční č. 16/1993 Sb.

Zákon se vztahuje na všechna silniční motorová vozidla a jejich přípojná zařízení, která splňují podmínku registrace a používání v ekonomické činnosti, která představuje podnikání za účelem dosažení zisku. Zemědělská, speciální pásová vozidla a jejich přípojná zařízení nejsou považována za předmět daně.

„Do skupiny vozidel osvobozených od daně jsou zahrnována vozidla mající méně než čtyři kola, která patří do kategorie L, vozidla diplomatických sborů a ta, jež poskytují služby linkové osobní dopravy za podmínky, že ujedou 80 % km z celkových najetých km pro účel

zabezpečení obslužnosti dopravy, integrovaného záchranného systému, dále vozidla civilní obrany, horská záchranná služba, důlní, úklidová, vozidla správce komunikace, ta, jež jsou poháněná jiným způsobem, kam patří elektrický, hybridní, ropný plyn LPG a natlakovaný zemní plyn CNG. Za poplatníka daně je považován každý, kdo je uveden v technickém průkazu vozidla jako provozovatel. “ [5]

Poplatníkem se stává i zaměstnavatel, který proplácí svému zaměstnanci cestovní náklady za užití vozidla a ti, co mají na území České republiky stálou provozovnu. Základ daně stejně jako její sazba se liší dle typu vozidla. U osobního automobilu základ daně představuje zdvihový objem motoru, sazba se liší dle velikosti na cm^3 , u nápravy se sazba stanoví pomocí nejvyšší povolené hmotnosti na nápravu v tunách a celkovým počtem náprav a v případě ostatních vozidel se vykalkuluje základ daně dle nejvyšší povolené hmotnosti a počtu náprav. Všechny potřebné údaje zjistíme v technickém průkazu vozidla.

„Podle § 6 odst. 6 zákona o dani silniční vzniká nárok na snížení sazby daně (dle § 6 odst. 1 a 2 citovaného zákona) podle data první registrace vozidla. Sazba daně se snižuje o 48 % po dobu 36 kalendářních měsíců od data první registrace vozidla, o 40 % po dobu následujících dalších 36 kalendářních měsíců a o 25 % po dobu následujících dalších kalendářních měsíců počínaje kalendářním měsícem první registrace vozidla. Snížení sazby daně dle výše citovaného ustanovení končí po 108 kalendářních měsících (resp. 9 letech).“ [5]

Záloha na daň silniční se platí čtvrtletně v termínech 15. duben, 15. červenec, 15. říjen, 15. prosinec v průběhu kalendářního roku. Všechny částky peněz se zaokrouhlují na celé peněžní jednotky nahoru. Slevu na dani lze uplatnit například u kombinované dopravy. Tento způsob dopravy můžeme charakterizovat jako dopravu, při níž se přepravuje dané zboží v jedné a té samé přepravní jednotce (nejčastěji kontejner). Typické pro kombinovanou dopravu je doplnění silniční dopravy o dopravu železniční a vodní. Výchozí a konečný úsek dopravy je realizován silniční dopravou, vodní a železniční část musí tvořit vzdušnou čarou minimálně 100 km. Vozidlo, které se používá výhradně pro počáteční a konečnou trasu, má slevu na dani 100 %. U ostatních vozidel zapojených v kombinované dopravě se sleva odvíjí od počtu jízd. Závislost ceny na km je uvedena v následující tabulce.

Tabulka č. 1: Závislost slevy na počtu jízd

Počet jízd [ks]	Sleva na dani [Kč]
31 – 60	25 %
61 – 90	50 %
91 – 120	75 %
nad 120	90 %

Zdroj: Zákon o dani silniční č. 16/1993 Sb.

Způsobilstv uplatnění slevy na dani prokáže poplatník přepravními doklady, kde jsou vyplněné údaje a razítka dopravců. Slevu obdrží u příslušného správce daní. Daňové přiznání musí poplatník odevzdat nejpozději do 31. ledna následujícího roku po zdaňovacím období, a to i v případě, že hrozí situace insolvenčního řízení. Úrok z pokuty za nečasné splnění daňové povinnosti je splatný do 30 dnů.

Hrozí-li České republice stav ohrožení, stav válečný nebo stav nebezpečí, může svým prohlášením pro dostatečné zajištění finanční způsobilosti válečného nebo nouzového státního rozpočtu upravit výši sazby daně, úplně nebo částečně osvobodit od daně vozidla používaná ve válečné situaci. [5]

1.1.5 Zákon o účetnictví č. 563/1991 Sb.

„Základními právními subjekty, které tento zákon spravuje a nazývá účetní jednotkou, jsou právnické osoby se sídlem na území České republiky, zahraniční právnické osoby, pokud tyto subjekty mají na území České republiky svoji podnikatelskou pobočku, tuzemské státní instituce, osoby, které jsou evidovány jako podnikatel v obchodním rejstříku, fyzické osoby vystupující jako společník v podnicích, fyzické osoby, jejichž obrat přesáhl 25 000 000 Kč za předešlý kalendářní rok, a různé typy fondů.“ [6]

Mezi další skutečnost, kterou tento zákon zahrnuje, patří potřeba státu zjišťovat účetní záznamy a účetní záznamy za Českou republiku, které se získají od státních institucí, zdravotních pojišťoven, územních samosprávních celků a příspěvkových ústavů. Tyto údaje sbírá, třídí a kontroluje Ministerstvo financí České republiky. Všechny vyzískané zápisy eviduje do centrálního systému účetních informací státu. Proto jedním z důvodů je že, musejí účetní jednotky vést své účetní záznamy o aktivech, pasivech, výnosech, nákladech a hospodářském výsledku, zda se nachází v zisku nebo ve ztrátě. Účetní jednotky zaznamenávají své konkrétní hospodářské události pomocí podvojných zápisů do účetního období, ke kterému se tyto skutečnosti váží. Účetní období tvoří nepřerušeně po sobě následujících dvanáct měsíců.

Veškeré zaznamenané skutečnosti musí být v časovém rozsahu od doby vzniku, zápisu do obchodního rejstříku, zahájení činnosti k prvnímu dni účetního období, ve kterém byly stanoveny jako účetní jednotky do doby zániku a ukončení činnosti, pro kterou vznikly. Zanikají vymazáním z obchodního rejstříku nebo uplynutím doby existence stavu účetní jednotky. Při účetnictví jsou účetní jednotky povinny používat jazyk český, směrnou účetní osnovu, zachovávat stanovená čísla účetních tříd a podskupin, evidovat účetní doklady k daným uskutečněným událostem, aby účetnictví bylo průkazné, a pokud událost byla vykonána v cizí měně, tak tuto částku je nutné převést dle aktuálního kurzu v účetním období na českou peněžní jednotku a schopnost sestavit účetní uzávěrku a výroční zprávu.

„Zákon ukládá i podmínky týkající se účetních dokladů, záznamů a vedení účetních knih. Struktura účetního dokladu se skládá ze symbolu, který stvrzuje, že se jedná o doklad, obsahu, peněžní sumy případu, daného množství, okamžiku vzniku a účetní skutečnosti dané datem a podpisy odpovědných osob za správné vyplnění náležitostí dokladů a jejich zaúčtování. Vytvoření dokladů by neměly doprovázet zbytečné časové průtahy.“ [6]

Účetní jednotky by měly mít k dispozici i účetní knihy v podobě deníků, hlavní knihy, knih analytických a syntetických účtů. Knihy se liší způsoby zapisování záznamů. V deníku jsou evidovány případy v pořadí postupně den ode dne uskutečnění, hlavní kniha je souhrn analytických a syntetických účtů, syntetické účty obsahují celkové obraty účetních stran D (dál) a MD (má dáti), analytické představují pak podrobnější rozpracování syntetických, např. podle oddělení v podniku. Knihy se musí zahajovat k situacím, které vykazují vznik účetního období, likvidační řízení, vyhlášení konkurzu nebo situace, které jsou stanoveny zvláštními předpisy. K ukončení dojde, jestliže již není povinnost vést účetnictví, když nastane konec účetního období, ke dni zániku likvidace nebo konkurzu a nařízením zvláštními předpisy.

„Účetní uzávěrka se skládá z rozvahy, výkazu zisku a ztrát a doprovodných příloh. V uzávěrce musí být uvedeno jméno a příjmení u fyzické osoby, název a sídlo u právnické osoby, trvalé bydliště, právní forma, účel podnikání a den, ke kterému se účetní uzávěrka vytváří. Nepostradatelnou částí je pak podpis statutárního orgánu. Účetní uzávěrka se vytváří nejčastěji ke dni, ve kterém dochází k ukončení účetní knihy. Tento den se nazývá rozvahový den a jedná se o poslední den v daném určitém účetním období. Velice důležité je, aby konečné finanční zůstatky na závěr období se rovnaly počátečním zůstatkům v následujícím období.“ [6]

Kromě účetní uzávěrky je povinnost ještě vytvořit výroční zprávu, která plní funkci informovat o finanční i nefinanční způsobilosti pro budoucí činnosti, výkonnosti a hospodářské síle podniku. Tato zpráva dále musí obsahovat údaje o budoucím vývoji, aktivitě, v oblastech výzkumu a ochraně životního prostředí, zda byla zřízena pobočka v zahraničí, atd. Pokud zákon nestanoví jinak, mají všichni, kdo jsou zapsáni v obchodním rejstříku, povinnost tyto dvě zprávy zveřejnit.

Oceňování patří mezi povinnosti účetní jednotky. Oceňuje se majetek a závazky, povinnost vzniká v momentě, ve kterém se realizuje účetní případ, ke konci rozvahového dne a vyhotovuje se účetní uzávěrka, k získání více než jedné součásti majetku převodem a při pořízení movité věci. Pokud cena majetku a závazku je uvedena v cizí měně, účetní jednotka musí částku uvést přepočtem na českou peněžní jednotku dle aktuálního kurzu, který stanoví Česká národní banka. Předmětem oceňování se stává hmotný i nehmotný majetek, zásoby, ceniny, historické památky, kulturní majetek, majetek církve, příchovy zvířat realizované na vlastní náklady a jmění podniku v případě změny právní formy.

„Při účetní uzávěrce provede účetní jednotka inventarizaci. Jedná se o kontrolu účtů, kde se zjistí, zda skutečné vlastnění majetku se rovná účetně zaznamenanému majetku. Výsledky inventarizace se musí uschovat po dobu pěti let. Listiny o inventarizaci musí obsahovat informace o reálném majetku, metody zjišťování stavu, podpisy odpovědné osoby, ocenění majetku, den, ve kterém došlo k inventuře. Dojde-li k situaci, že skutečný stav je nižší než účetní stav, tuto skutečnost nazýváme manko u majetku, schodek u hotovosti. Opačnou variantou je případ, kdy skutečný stav je vyšší než účetní, je v účetnictví označován jako přebytek.“ [6]

Účetní jednotka je povinna vést si účetní záznamy, které poskytují důležité informační údaje. Zákon stanovuje podobu zapisování těchto záznamů. Formy dělíme na listinné, charakteristické pro ně je písemná podoba ručně nebo na psacím stroji, dále technické, které jsou nejčastěji zastoupeny elektronickým stylem nebo kombinace obou předešlých variant. Pokud se převádí jedna podoba záznamu do druhé, musí odpovědná osoba zajistit, aby obsahy byly totožné a v případě potřeby i průkazné. Pokud se záznam dělí ještě na podzáznamy, zákon se vztahuje na každou část zvlášť. Účetní jednotka je povinna na nařízení auditora nebo jiného kontrolního orgánu předložit tyto záznamy k nahlédnutí, dále uschovat všechny záznamy takovým způsobem, aby nedošlo k poškození, zcizení nebo ke ztrátě z nedbalosti. Délka doby úschovy je rozdílná dle typu záznamu, účetní knihy, doklady a odpisové zápisy po dobu pěti let, účetní uzávěrka a výroční zpráva po dobu deseti let. Veškeré účetní záznamy

z ciziny, které vznikly před 1. lednem 1949, je možno skartovat až po nařízení ministerstva. Velice důležitý je fakt, aby účetní záznamy nesly znak prokazatelnosti. Znamená to, že se musí shodovat s provedenou událostí, o které nesou informace, skutečnosti musí být zaúčtované a jejich správnost musí být stvrzena podpisem odpovědné osoby a osoby, která nese odpovědnost za správné zaznamenání do účtů. [6]

1.1.6 Zákon o dani z přidané hodnoty č. 235/2004 Sb.

Podle zákona o dani z přidané hodnoty se předmětem daně stává každé zboží a poskytnutá služba, které jsou provedeny za úplatu v rámci podnikání za účelem dosažení zisku, dodání zboží z ciziny a dopravního prostředku, kde se povinnost úplaty uvalí na území České republiky. Za předmět daně se nepovažuje takové pořízené zboží, které by na našem území bylo oprostěno od povinnosti k dani, zboží obstarané z jiné členské země, jehož peněžní hodnota nepřesáhne 326 000 Kč v probíhajícím roce, nebo zboží, které bylo opatřeno osobou, která neplní status plátce ani poplatníka. Pro uvalení daně na zboží je velice důležité dodržet územní působnost, kterou dělíme na Českou republiku, ostatní státy Evropské unie a na území třetích zemí, které buď jsou, nebo nejsou členem celního kompletu Evropské unie.

„Pro zajímavost členy celního společenství jsou například hora Athos, Kanárské ostrovy a Normandské ostrovy. Mezi celky, které nepatří do celního sdružení, zahrnujeme ostrov Helgoland (Německo), území Büsingen (Německo) nebo italské vody jezera Lugano. Jedná se především o části oddělené od celku buď územním pásmem, nebo mořem.“ [7]

Zákon navíc vymezuje základní pojmy, které jsou pro jeho znění a plnění stěžejní. Úplatou se rozumí částka peněžního nebo nepeněžního charakteru, která je poskytnuta v rámci pořízení zboží nebo služby. Správcem daně se stává kompetentní finanční úřad, v případě dovozu ze zahraničí se mohou správcem stát i celní orgány tuzemska. Poplatník je osoba, která má povinnost platit daň, plátce je FO nebo PO, která poskytuje služby nebo dodává zboží. Oba subjekty se musí registrovat. Zdaňovací období tvoří jeden měsíc. Částka v cizí měně se musí přepočítat dle aktuálního kurzu, stanoveného Českou národní bankou. Dopravní prostředek je kterékoliv vozidlo vyrobené za účelem přepravy osob, zvířat a věcí, jež je plně využíváno pro tyto potřeby. Tento výrok neplatí pro vozidlo nefunkční nebo kontejner. Za nový dopravní prostředek se považuje takové vozidlo, které bude využíváno na pozemních komunikacích, jehož technické hodnoty přesahují obsah válce 48 cm³, jeho jízdní výkon je menší než 6 000 km a bylo obdrženo minimálně šest měsíců od prvního dne užívání. Dopravní prostředek se stává osobním automobilem, pokud má v technickém

průkazu značení kategorie M1. Obratem se rozumí celkový součet úplat. Místo plnění je takové, kde dojde k dodání zboží, zahájení daného úkonu, poskytnutí služby nebo v sídle provozovny. Místem plnění nájmu dopravního prostředku je tedy místo, kde se pronajímatel stává dočasným vlastníkem vozidla za nájemné. Při přepravě se tímto místem stává trasa přepravy.

„Pořídít zboží znamená nabytí práva vlastnického od jiné osoby povinné k dani za podmínky, že je zboží přepraveno z jednoho členského státu do jiného. Může se uskutečnit prostřednictvím třístranného obchodu, kde vystupují právní subjekty kupující, prodávající a osoba povinná k dani, která zařizuje převzetí a dodání zboží mezi nimi přes státy nebo vnitrostátní území v rámci Evropské unie. Subjekt plátce, který doveze nové dopravní prostředky za úplatu do zahraničí, má nárok na odpočet daně.“ [7]

Daňové doklady mají taky písemnou nebo elektronickou podobu, ta musí splňovat všechny náležitosti stanovené tímto zákonem. Elektronické znění může být pouze tehdy, je-li v takové formě již vydáno, nebo pokud s tím souhlasí ta osoba, pro kterou je plněno. Do 15 dnů od vzniku daňové povinnosti k přiznání daně nebo od konce kalendářního roku musí být nejpozději vystaven daňový doklad. Za to je odpovědná osoba povinná k dani. Plátce vydává doklady ke dni dodání zboží, poskytnutí služby osobě povinné k dani, dnem odeslání zboží v tuzemsku nebo zahraničních států a přijetím úplaty.

„Důležité náležitosti daňového dokladu jsou pojmenování a identifikační údaje osob, kterých se týká daňové uskutečnění, evidenční číslo daňového dokladu, den realizace a den úplaty, jednotková cena v koruně české, případné slevy na dani, základ daně, sazba daně, odkaz na příslušnou část zákona dané části daňového uskutečnění a označení “vystaveno zákazníkem“ nebo “daň odvede zákazník“. Existují i zvláštní daňové doklady, mezi které řadíme kalendář splátek, platební kalendář, doklad o použití a doklady obdržené při dovozu a vývozu zboží a poskytnutí služeb. Doba uschování dokladu je deset let od posledního dne zdaňovacího období, který zahrnuje den plnění. Na žádost správce musí dojít k českému překladu daňového dokladu z cizího znění.“ [7]

Za základ daně se považuje částka úplaty, kterou dostal plátce za realizované daňové plnění, včetně částek, které představují dotace vztahující se k ceně, ostatní daně a poplatky a vedlejší výdaje, kterými může být například pojištění. Výpočet daně se provede součinem základu daně a sazbou daně. Sazba daně základní je 21 %, snížené 15 %.

Zákon ještě ukládá možnost osvobození od daně s nárokem a bez nároku na odpočet daně. Do první možnosti bez nároku na odpočet patří služby pošty, rozhlasové a televizní

vysílání, finančnictví, pojišťovnictví, penzijní služby, výchova a vzdělání, sociální pomoc a zdravotnictví. Do varianty odpočtu daně zahrnujeme dodání a pořízení zboží v členských státech, export zboží, služby přepravy pro osoby a zvláštní případy, které jsou stanoveny zákonem. Odpočet daně můžou plátce použít u přijatého zdanitelného plnění, které použije v podnikání za účelem dosažení zisku pro události dodání zboží a poskytnutí služeb s místem plnění na území České republiky. Nárok na odpočet z rozhodnutí zákona se nevztahuje na plnění použité na svoji reprezentaci. Výše odpočtu daně se vypočte jako součin základu daně a poměrný koeficient nároku, který představuje procentní podíl.

Zákon bere v potaz i situace, které mohou vést k vrácení daně. Jedná se o případy zastupitelství mezinárodní organizace, státních misí diplomacie, misí při zahraniční pomoci, osoby postižené, vojenské síly zahraničního státu. Žádost musí být podaná v písemné formě na příslušný správní úřad. Při pořizování osobního automobilu se nárok stvrzuje údaji zaznamenanými v technickém průkazu. [7]

1.1.7 Zákon o dani z příjmů č. 586/1992 Sb.

Celá první část tohoto zákona je věnována dani z příjmů fyzických osob. Poplatníkem se stává každá osoba, která má na území České republiky trvalé bydliště a zdržuje se zde více než 183 dní v celku, zdaňují se jí veškeré příjmy, které vznikly tuzemsky i v zahraničí. Zákon tyto poplatníky nazývá daňovými rezidenty. Za daňové rezidenty jsou považováni i ti, kteří na území České republiky pobývají z důvodu studia nebo zdravotních. I oni jsou ale zatíženi daňovou povinností, která se ale vztahuje jenom na příjmy vzniklé v České republice. Jak je tedy již zřejmé, předmět daně tvoří příjmy, které dále dělíme na příjmy z kapitálových zdrojů, ze závislé činnosti, ze samostatné činnosti, z nájmu a ostatní.

„Do předmětu daně se nezahrnují příjmy dosažené akcemi nebo podílovými listy, úvěry získané z peněžních půjček, příjmy plynoucí ze společného jmění manželů, příjmy získané ze soudního řízení u Evropského soudu, hájící lidská práva, částku hradí Česká republika, au-pair práce, částka hrazená pojišťovnami, peníze za odškodnění.“ [8]

Zákon osvobozuje příjmy plynoucí z prodeje rodinného domu a jejich pozemku nebo bytové jednotky s nebytovou částí, prodej nemovitých věcí například práva na stavbu, úhrada újm, částky plynoucí z plnění vojenství, dále z obchodování s cennými papíry, motorového vozidla, pokud časové rozmezí mezi získáním a prodejem je kratší než jeden kalendářní rok, odpisy, sociální a zdravotní příjmy, studentská stipendia a příjmy z dědického řízení.

„Základ daně je považována částka, o kterou příjmy přesahují výdaje, které byly vydány na dosažení a udržení těchto příjmů. Aby záznamy byly pro určení základu daně

přehledné, vede se daňová evidence, kde jsou evidovány výše příjmů, výdajů, složení majetku a dluhy. Sazba daně je 15 % a peněžní částka se zaokrouhluje směrem dolů. Za zdaňovací období se považuje jeden kalendářní rok. ‘‘ [8]

Další kapitola se věnuje dani z příjmů právnických osob, kde se poplatníkem stává každá právnická osoba, řídicí složky státu, fondy založené z podílů. I u této daně se zohledňují rezidenti a nerezidenti, jejichž charakteristika je stejná jako u fyzických osob. Předmětem daně jsou všechny příjmy, které vznikly právnické osobě. Z charakteristiky předmětu daně zákon vylučuje příjmy z akcií a pohledávek, zdravotní pojištění, soudní řízení u Evropského soudu, které hradí Česká republika a poskytnuté dotace ze státního rozpočtu. Od daňové povinnosti jsou osvobozeny členské příspěvky dle vnitřních předpisů organizace, církevní příjmy, peněžní příjem patřící České národní bance, podíl tichého společníka, nadace a veřejné sbírky, licenční poplatky, rezervy podniků, příjem z dědictví. Základ daně opět tvoří výše kladného rozdílu mezi příjmy a výdaji. Sazba je 19 %. Za zdaňovací období je považován kalendářní rok nebo hospodářský rok.

Další části zákona se už týkají společného nařízení, tak jsou uvedeny v souhrnném znění. Zdroje příjmů v České republice se mohou charakterizovat jako příjmy z činností tuzemské stálé provozovny, ze zaměstnání, ze služeb a příjmů z prodeje nebo užívání nemovitostí. Pokud dojde k převedení obchodního závodu na obchodní společnost, tak obchodnímu závodu zůstane podíl z nového celku. Výdaje vynaložené na zajištění příjmů a dále i odpisy majetků a jejich zůstatkové ceny, příspěvky, pojistné, rezervy, náklady vynaložené na pracovní cesty zaměstnance a popřípadě i jeho spolupracovníků se nezdaňují. Mezi výdaje na pracovní cestu řadíme ubytování, stravování, dopravu ve veřejných prostředcích, výdaje na pohonné hmoty, na dopravu osobního vozidla v osobním vlastnictví, které zároveň není v obchodním majetku poplatníka.

„Od základu daně je možno odečíst daňovou ztrátu, výdaje na vědu a výzkum a výdaje na doplnění odborného vzdělání, které vzniklo v předchozím období, vzniká zde nárok na slevu na dani, který se vyměřuje například dle počtu postižených zaměstnanců, nabytí majetku podnikatelem ve výhodné investici, držitel ZTP/P, také studentská sleva, sleva na dítě a záloha na dani. Cena slevy se zaokrouhluje směrem dolů na celá čísla. Plátcem se rozumí osoba povinná odvést daň nebo zálohu správci daně a má sídlo na území České republiky. ‘‘ [8]

Plátcem je i poplatník, který má v tuzemsku stálou provozovnu a zaměstnává pracovníky déle než 183 dní. Daňové přiznání má povinnost podat fyzická osoba, jejíž příjem

za roční období přesáhl částku 15 000 Kč a právnická osoba nejpozději do 1. dubna dalšího roku. V přiznání uvede souhrn příjmů, které spadají do předmětu daně. [8]

1.1.8 Zákon zákoník práce č. 262/2006 Sb.

Tento zákoník upravuje pracovněprávní vztahy mezi pracovníky a jejich vedoucími při výkonu práce. Práce musí být vykonávána za plat ve stanovené pracovní době a místě. Právním subjektem je zaměstnavatel, pro kterého se fyzická osoba rozhodla vykonávat práci. Zaměstnanec je vykonavatel práce. Zaměstnavatelé jsou povinni se svými podřízenými jednat rovnocenně. Pracovní poměr vzniká dnem uvedeným v sepsané smlouvě, ucházející před podepsáním musí být seznámen s rozsahem a místem svého výkonu, s výší platu, o svých právech a povinnostech. Forma pracovní smlouvy je výhradně písemná, změna jejího znění je možná až po dohodě obou stran. V případě zkušební doby nesmí být časový rozsah větší než 3 měsíce. Změnu pracovní činnosti nebo přeložení lze jen tehdy, souhlasí-li zaměstnanec. Ke skončení pracovněprávního vztahu může dojít dohodou obou stran, písemnou výpovědí, okamžitým zrušením či uplynutím zkušební doby. Zaměstnavatel, který obdrží výpověď, má nárok na odstupné ve výši, která se liší dle doby trvání pracovního vztahu. Může být uzavřena písemně dohoda o provedení práce nebo o pracovní činnosti. K rozvázání pracovního stavu musí být opět písemná forma.

Pracovní dobou se rozumí čas, ve kterém musí zaměstnanec plnit svoji práci při směnné, dvojsměnné nebo třisměnné době. Pracovní doba za týden dosahuje 40 hodin v pěti dnech, přičemž směna nesmí překročit dvanáct hodin. Existuje možnost pružné pracovní doby. Zaměstnavatel musí zajistit přestávku 30 minut na stravu a pracovní pauzu, mezi směnami odpočinek minimálně 11 hodin. Práce přesčas nesmí být delší než osm hodin za týden. Ani v případě nočních směn nesmí pracovní čas překročit osm hodin za celých 24 hodin. Pracovní vytíženost by měla odpovídat možnostem zaměstnance.

Zaměstnavatel je povinen obstarat bezpečnost a ochranu zdraví při zaměstnání a jiné prostředky, které zajistí bezpečný výkon práce. Za řádně vykonanou práci zaměstnanec dostane mzdu, případně odměny. Minimální mzda činí 8 500 Kč za měsíc. Výše mzdy se sjedná ve smlouvě. Vyplácí se měsíčně zpětně a je sražená o sociální a zdravotní zabezpečení pracovníka.

Zaměstnavatel by měl svého zaměstnance omluvit v případě prozatímní neschopnosti, jedná se o mateřskou, rodičovskou a pracovní dovolenou. Minimální rozsah dovolené se vyměřuje na čtyři týdny v kalendářním roce. Pracovní podmínky musí umožnit zaškolení,

zdokonalení kvalifikace a zabezpečení odborné praxe pro studenty a absolventy škol. Při pracovních situacích se musí předcházet škodám. Pracovník odpovídá za škodu, kterou způsobil nedodržením své povinnosti nebo ztrátou. Zraní-li se zaměstnanec při výkonu odvrácení škody, musí to neprodleně ohlásit svému zaměstnavateli a ten to musí uvést v knize úrazů. Pracovník nesmí bez souhlasu svého nadřízeného užít pro svou soukromou potřebu výrobní a pracovní prostředky. Při zániku zaměstnavatele přechází jeho práva a povinnosti na jeho následníka. V případě úmrtí zaniká úplně. [9]

1.1.9 Zákon o obchodních korporacích č. 90/2012 Sb.

Zákon se zabývá obchodními společnostmi a družstvy. Z části nahrazuje obchodní zákoník, který pozbyl platnosti 1. 1. 2014. Ve společném ustanovení je zavedeno, že obchodní společnosti se mohou dále rozdělovat na osobní (v. o. s., k. s.) a kapitálové (s. r. o., a. s.). Všechny společnosti a družstva musí splnit pro své založení a vznik stanovené zakladatelské podmínky. Mezi nejdůležitější patří sepsání společenské smlouvy a sestavení vnitřních stanov, vše musí být doplněno o podpisy zakladatelů. Některé musí být uvedeny v obchodním rejstříku. Vyžaduje-li to podmínka založení, musí být složen vklad ve stanovené výši u banky. Může se jednat o peněžní i nepeněžní formu. Souhrn všech vkladů společníků se nazývá základní kapitál.

„Podíly na zisku se dělí buď rovným dílem, nebo dle výše vkladu jednotlivých společníků. Při zániku společnosti musí dojít k likvidačnímu řízení. Za nejvyšší orgány považujeme u osobních všechny její společníky, v kapitálových valnou hromadu a u družstva členskou schůzi. Pro statutární orgány jednatele a předsedy platí zákaz konkurence, tj. že nesmí vykonávat tu samou práci ještě v jiném podniku. Všichni musí jednat ve své funkci svědomitě a s péčí řádného hospodáře.“ [10]

Veřejnou obchodní společnost (v. o. s.) založí dvě osoby (FO, PO) společenskou smlouvou, která obsahuje název společnosti a její sídlo, předmět podnikání a seznam všech společníků a jejich identifikační údaje. Zisk i ztráta jsou rozdělené stejnými podíly, za dluhy se ručí společně a nerozdílně. Obsahuje-li zakladatelská smlouva vkladovou povinnost, musí ji společník splnit ve stanovené lhůtě. Statutární orgán v. o. s. tvoří všichni společníci, pro které platí zákaz konkurence.

„Společnost může být zrušena z důvodu podání výpovědi jednoho ze společníků nebo jeho smrtí, z rozhodnutí soudu, vyloučením a exekučním řízením společníka, dobrovolným rozhodnutím.“ [10]

Komanditní společnost založí 2 FO nebo 2 PO, zákon je nazývá komplementářem, který ručí celým svým majetkem a komanditistou, jež ručí do výše svého vkladu. Podíly na zisku nebo ztrátě se rozdělí dle zápisu ve společenské smlouvě, kterou mají povinnost oba sepsat a která musí obsahovat určení, kdo zastává jakou funkci. Společnost vzniká dnem zápisu do obchodního rejstříku. Statutárním orgánem jsou komplementáři. Komanditista nesmí zasahovat do řízení a jednání společnosti. Komplementář je vázán zákazem konkurence. Pokud komanditistu postihne výpověď, smrt, vyloučení nebo exekuční řízení, nejedná se o důvod pro zrušení. Příčina pro zrušení nastává, týká-li se to komplementáře.

„Společnost s ručením omezeným (s. r. o.) se vytváří sepsáním společenské smlouvy a musí se následně vytvořit seznam členů. Počet zakladatelů se může pohybovat v rozmezí 1 – 50 společníků. Smlouva musí obsahovat údaje o firmě, předmětu činnosti, informace o společnících, stanovení výše podílů a výše vkladů, údaje o zakladatelích. Všichni ručí společně a nerozdílně do výše nesplněného vkladu, minimální vklad činí 1 Kč. Může být i nepeněžitý vklad. Společnost vzniká dnem zapsání do obchodního rejstříku.“ [10]

Statutárním orgánem jsou jednatele, pro které platí zákaz konkurence. Nejvyšší orgán je valná hromada, která ze svého jednání musí sepsat zprávu. Valná hromada je schopna se usnášet, je-li přítomna nadpoloviční většina členů. Valná hromada hlavně rozhoduje o věcech změny znění smlouvy, zrušení společnosti, o výši vkladu, právech a povinnostech společníků a členech orgánů společnosti, o účetní uzávěrce, možnostech účasti tichého společníka, o vystoupení člena, vyloučení ze společnosti. Zasedání valné hromady svolává jednatel minimálně jednou za rok, musí dát vědět pozvánkou všem účastníkům patnáct dní dopředu. Existuje ještě dozorčí rada, která kontroluje jednatele, nahlíží do účetnictví a usnášení valné hromady. Ke zrušení může dojít z důvodu rozhodnutí soudem nebo dobrovolným ukončením. Proveďte se likvidační řízení a společnost zaniká dnem vymazání z obchodního rejstříku.

U akciové společnosti (a. s.) je základní kapitál tvořen formou akcií v hodnotě 2 000 000 Kč. Při založení společnosti musí být vytvořeny vnitřní stanovy, které musí obsahovat údaje o firmě, výše základního kapitálu, předmětu činnosti, celkovém počtu akcií a jejich hodnot, potom hodnotu emisního kurzu, nepeněžitě vklady, kolik má který společník akcií a ostatní předpisy. Akcie je cenný papír, který má peněžní a jmenovitou hodnotu. Musí se vést seznam akcií a jejich majitelů. S akciemi se může veřejně obchodovat na burze.

Akcionář, který je uveden na seznamu akcionářů akcií, uhradí akcii dle emisního kurzu. Může vzniknout emisní ážio, což je kladný rozdíl mezi emisní a nominální hodnotou cenného papíru. Zisk a. s. se dělí podílem, který je shodný s výší podílu společníka

na základním kapitálu. Akciová společnost může být vedena buď metodou dualistickou, kde se sestavuje představenstvo a dozorčí rada nebo se jedná o systém monistický, kde vystupuje správní rada a statutární ředitel.

„Nejvyšším orgánem je valná hromada. Valná hromada se sejde na svolání představenstva, které musí dát vědět všem dostatečně dopředu posláním pozvánky. Valná hromada je schopna se usnášet při nadpoloviční většině přítomnosti akcionářů. Dozorčí rada zkontroluje schopnost usnášet se pomocí listiny přítomných. Na valné hromadě se projednává účetní uzávěrka, zrušení společnosti, změny stanov, likvidace, vstup tichého společníka nebo volení člena představenstva. Z jednání musí být vyhotoven zápis do 15 dnů ode dne konání. Představenstvo (statutární ředitel) je statutární orgán, který se zabývá obchodními záležitostmi, skládá se ze tří členů, kteří jsou voleni na dobu tří let. Pro představenstvo platí zákaz konkurence. Dozorčí rada (správní rada) kontroluje činnosti představenstva. Skládá se ze tří členů a platí pro ni zákaz konkurence. Před zrušením společnosti musí proběhnout likvidační řízení.“ [10]

Družstvo má neomezený horní počet společníků, minimálně ovšem tři. Musí se sejit ustavující členská schůze, kde budou sepsány vnitřní stanovy družstva. Ze schůze se vyhotoví zápis a veřejná listina, kde se zapíše všichni zakladatelé, a podpisem stvrdí účast a základní vkladovou povinnost. Družstvo je povinné vést si seznam členů. Podíl člena na zisku se odvíjí od výše vloženého kapitálu. Orgány družstva tvoří členská schůze, představenstvo a kontrolní komise. Všichni jsou voleni na období pěti let. Členská schůze se svolává minimálně patnáct dní před jejím konáním rozesláním pozvánek. Členská schůze je schopna se usnášet, pokud je přítomna nadpoloviční většina a rozhoduje se o změně stanov, volení člena představenstva, účetní uzávěrce, o vstupu tichého společníka, likvidačním řízení a změnách družstva. Ze zasedání musí být vyhotoven zápis.

Statutárním orgánem je tříčlenné představenstvo, které se zabývá obchodními činnostmi družstva, platí pro ně zákaz konkurence. Ze zasedání představenstva musí být sepsán zápis. Pravomocí kontrolní komise je kontrolovat veškeré dění ve družstvu. Tvoří ji tři členové. Z jednání komise musí být sepsán zápis. Pro člena kontrolní komise platí zákaz konkurence. [10]

1.1.10 Přehled základních předpisů pro cestovní náhrady ve vyhláškách MPSV

Vyhláška č. 453/2013 Sb. o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad Ministerstva práce a sociálních věcí a Zákonné ustanovení

Ministerstva financí České republiky se opírá o platné znění Zákona zákoníku práce č. 262/2006 Sb., kde jsou podrobněji popsány kapitoly věnované definici pracovní cesty a náhradám výdajů v souvislosti s výkonem práce.

„Pracovní cestu dle zákoníku práce lze vymezit jako dočasný výkon pracovníka vyslaného zaměstnavatelem na změněné pracoviště. Vše musí ale proběhnout na základně souhlasu obou stran. Zaměstnanec na novém místě výkonu plní práci dle pokynů svého nařízeného.“ [9]

Tarif na základní výdaje za využití motorového silničního vozidla představuje dle vyhlášky u vozidla s méně než čtyřmi koly 1,00 Kč/km. V případě osobních silničních motorových vozidel je sazba 3,70 Kč/km.

Výše stravného se určuje dle Vyhlášky MPSV ve vazbě na zákoník práce. Výše stravného se odvíjí od časové délky pracovní cesty. Výše stravného se také mění v závislosti na vývoji cen (aktualizace vyhlášky).

Tabulka č. 2: Cena stravného

Cena stravného		
Délka doby pracovní cesty [h]	Předem poskytnuté stravné [Kč]	Minimální nároku na stravné [Kč]
5 -12	67 - 80	67
12 – 18	102 – 123	102
nad 18	160 - 191	160

Zdroj: Vyhláška MPSV č. 453/2013

Vyhláška stanoví průměrný tarif ceny za 1 litr pohonných hmot a dle druhu pohonných hmot, který se určí oktanovým číslem, jež představuje kvalitu druhu. Jedná-li se o benzín 95 oktanů, jeho cena se pohybuje ve výši 35, 70 Kč, u benzínu 98 oktanů je cena 37, 90 Kč. V případě nafty stojí litr průměrně 36, 00 Kč. Celkovou náhradu vypočítá zaměstnavatel součinem ceny pohonné hmoty a skutečně spotřebovaného množství. Zaměstnanec musí předložit účtenku, kde je cena pohonné hmoty. [11]

1.2 Motorové vozidlo, podnikání, podnikatel

V této podkapitole budou vysvětleny základní pojmy, které se vztahují k oblasti podnikání a možnosti užívat v podnikatelském odvětví silniční vozidla.

1.2.1 Silniční vozidlo

Zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích v paragrafu dvě přesně vymezuje pojem silniční vozidlo a jejich druhy. Kategorie upravuje pak příloha zákona

č. 56/2001 Sb. Silničním vozidlem můžeme tedy chápat motorový nebo nemotorový celek, který je vyroben za účelem přepravy osob, zvířat a věcí při užití pozemních komunikací.

Rozdělení do druhů vozidel představuje motocykly, osobní automobily, autobusy, nákladní automobily, speciální vozidla, přípojná vozidla a ostatní vozidla. Jednotlivé kategorie jsou nazvané velkým písmenem, které značí jednotlivé skupiny. L představuje motorová vozidla o méně než čtyřech kolech, M jsou vozidla s minimálně čtyřmi koly určená pro osobní přepravu, N jsou určená pro nákladní dopravu, O představují přípojná vozidla, T traktory zemědělské a lesnické, S zahrnuje pracovní stroje a do R patří ostatní vozidla. [12]

1.2.2 Podnikání, podnikatel, podnik

Podnikání je soustavná činnost vykonávaná za účelem dosažení zisku fyzickou osobou živnostníkem, který musí vlastnit živnostenské oprávnění nebo právnickou osobou, která podniká v obchodní společnosti. Ekonomická činnost je vykonávaná na vlastní jméno a odpovědnost. Podnikatel je právnický nebo fyzický subjekt, který tuto samostatnou činnost vykonává a splňuje podmínky zapsání do obchodního rejstříku nebo živnostenského rejstříku nebo podnikání za zvláštního předpisu, což jsou většinou zahraniční podnikatelé, nebo podniká v zemědělském odvětví. Podnik je celek, jehož smyslem je tvořit výrobky a poskytovat služby, které povedou k uspokojení potřeb zákazníka.

1.2.3 Odpisy daňové a účetní

Vozidlo řadíme mezi dlouhodobý hmotný majetek, který musí podnikatel oceňovat a odpisovat. Odpisy jsou vyjádření opotřebení. Odpisy máme daňové a účetní. Účetní odpisy jsou stanoveny dle vnitřních předpisů podniku. Výše odpisů je odvozovaná buď procentem ze vstupní ceny, nebo podle maximálního užítka v daném období. Užitek se dá vypočítat přes vzorec.

$$\text{odpis} = \frac{\text{užitek dosažený v roce} * \text{vstupní cena}}{\text{maximálně očekávaný užitek}}$$

V praxi se užívají převážně daňové odpisy, které se provádějí podle zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů. Odepisovat majetek můžeme variantou rovnoměrně nebo zrychleně. Majetek se rozděluje do odpisových skupin podle délky odpisování. Odpisovat má oprávnění pouze majitel nebo nájemce v případě leasingu. Z Tabulce č. 3 je si lze všimnout, že silniční vozidlo spadá do skupiny 2 s délkou odpisování 5 let.

Tabulka č. 3: Rozdělení majetku do odpisových skupin

Číslo skupiny	Obsah skupiny	Délka odpisování
1.	kancelářské stroje a počítače, jízdní kola	3
2.	osobní automobil, nákladní automobil, trolejbusy, televizní zařízení, traktory	5
3.	železniční koridory, tramvaje, klimatizační zařízení, vozový park kolejové dopravy	10
4.	železniční svršek a dalších kolejových drah, visuté dráhy, vedení potrubí, dřevěné budovy	20
5.	budovy, stavby, mosty, tunely, dálnice, železniční spodek, dráhy letištní	30
6	budovy hotelů, obchodní střediska, muzea, historické památky	50

Zdroj: www.odpisy.estranky.cz/clanky/danove-odpisy

Podnikatel si na začátku účetního období vybere jednu metodu odpisování a tu pak musí nadále dodržovat a nesmí ji měnit ani mezi účetními obdobími. Každá metoda má své sazby a vzorce výpočtu. K výpočtu použije vzorce, které jsou uvedeny pod Tabulkou č. 4.

Tabulka č. 4: Rovnoměrné odpisování

Odpisová skupina	Roční odpisová sazba	
	1. Rok odpisování	Další roky odpisování
1.	20	40
2.	11	22,25
3.	5,5	10,5
4.	2,15	5,15
5.	1,4	3,4
6.	1,02	2,02

Zdroj: www.odpisy.estranky.cz/clanky/danove-odpisy

$$o = PC * \frac{s}{100}$$

o odpis [rok]

PC pořizovací cena [Kč]

s sazba [%]

Z tabulky je zřejmé, že první rok se odepisuje jiná částka a v dalších letech se částka odpisu ustálí. Součet všech odpisů se musí rovnat pořizovací ceně. Při zrychleném odpisování je ještě důležité znát koeficient odpisování. Pro výpočet zrychleného odpisování použije podnikatel vzorce uvedené pod Tabulkou č. 5.

Tabulka č. 5: Zrychlené odpisování

Odpisová skupina	Koeficient pro zrychlené odpisování	
	1. Rok odpisování	Další roky odpisování
1.	3	4
2.	5	6
3.	10	11
4.	20	21
5.	30	31
6.	50	51

Zdroj: www.odpisy.estranky.cz/clanky/danove-odpisy

$$o_1 = \frac{PC}{k_1}$$

$$o_r = \frac{2 * (PC - OP)}{k - n}$$

o odpis

PC pořizovací cena

k koeficient

n počet roků, po které se již odepisovalo

Ze vzorce je patrné, že nejvíce se odepíše v prvním roce odepisování a v následujících letech se bude výše částky snižovat.

Majitel oceňuje majetek v peněžních jednotkách. Oceňovat může pořizovací cenou, která obsahuje i vedlejší náklady, vlastními náklady spojené s vlastní výrobou, reprodukční pořizovací cenou, stanovenou cenou v případě dědictví a daru, hodnotou technického zhodnocení u nájemce, zůstatkovou cenou, která se vypočítá jako cena pořízení, od které se odečte odpis.

1.2.4 Motorové vozidlo v podnikání

Existuje několik variant jak užívat motorové vozidlo. Liší se hlavně kvůli daňovým výdajům vynaložených na motorové vozidlo.

Pokud je vozidlo zařazeno v obchodním majetku, pak o něm musí existovat účetní záznamy, podle kterých se provedou odpisy. Zdanitelnými výdaji jsou částky na údržbu a opravy, pojištění vozidla, spotřeba pohonných hmot. Podnikatel má povinnost vést knihu jízd dle zákona č. 111/1994 Sb. o silniční dopravě. V případě, že vozidlo bylo využito pro jiné než firemní účely, od celkových výdajů se tato hodnota odečte.

„Zvolí-li podnikatel variantu leasingu, jedná se o nájem vozidla mezi pronajímatelem a nájemcem na předem dohodnutou dobu a částku nájmu, která se platí za den. Daňově uznatelnými výdaji jsou peníze na údržbu a opravu, pojištění, spotřeba pohonných hmot

a nájemné, které se odvíjí od druhu leasingu. Druhy leasingu jsou operativní a finanční. U finančního leasingu po skončení doby nájmu a splacení všech částek nájmu se nájemce stává vlastníkem. U operativního se vozidlo musí vrátit pronajímateli. U leasingu musí být sepsaná smlouva o pronájmu věci.“ [14]

V případě, že automobil nebyl nikdy zahrnut do obchodního majetku ani do leasingu, stávají se daňově uznatelnými výdaje na pohonné hmoty, kde sazba je uveřejněna ve vyhlášce č. 453/2013 Sb. o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad. Pokud zaměstnanec neodvede silniční daň, zaplatí zaměstnavatel částku 25 Kč za den nebo paušál stanovený dle zdvihového objemu motoru vozidla, podle toho co je pro něho výhodnější. Tato silniční daň se stává daňově uznatelným výdajem.

Umožňuje-li zaměstnavatel užívat morové firemní vozidlo pro i soukromé účely, mezi uznatelné výdaje jsou započteny celkové odpisy, výdaje na opravu a údržbu vozidla, 1 % vstupní ceny, které se promítne i do měsíční mzdy zaměstnance, výdaje na spotřebu pohonných hmot. Toto se vztahuje na použití vozidla pro služební užívání vozidla. Při soukromém využití nevzniká nárok na odpočet DPH. [14]

2 POSOUZENÍ UŽITÍ VOZIDLA VEDENÉHO V PODNIKÁNÍ A V OSOBNÍM UŽÍVÁNÍ

Podnikateli, který pro efektivní plnění své podnikatelské činnosti potřebuje využívat silniční motorové vozidlo, vzniká situace, kdy se musí rozhodnout, zda je výhodnější zvolit možnost koupě nového vozidla z peněz podniku a zařadit jej následovně do obchodního majetku firmy (jako služební vozidlo) nebo zajistit svou podnikatelskou činnost s využitím soukromých vozidel svých zaměstnanců. Ekonomické a organizační podmínky pro využívání služebních nebo soukromých vozidel pro pracovní účely nejsou stejné a podnikatel musí své rozhodnutí důsledně zvážit, protože jeho volba například určí, které výdaje a náklady spojené s provozováním/využíváním vozidel se stanou náklady daňově uznatelnými.

Při rozhodovacím procesu podnikatele, zda pořídit pro plnění podnikatelských činností podniku silniční vozidlo jeho zakoupením nebo využívat soukromá vozidla zaměstnanců, mohou být zvažovány různé podmínky.

Za prioritní ekonomická kritéria jsou považována například:

- pořizovací cena silničního vozidla,
- náklady na provoz a údržbu,
- náklady daňové a náklady pojištění apod.,
- náklady uplatitelné pro snížení daňové zátěže.

Vedle prioritních kritérií se může jednat například o další neekonomická ale neméně důležitá kritéria jako například:

- zajištění bezpečnosti a spolehlivosti provozování/využívání silničních vozidel a bezpečnosti zaměstnanců v silničním provozu (přímý vliv na spolehlivost a jistotu zabezpečení plnění podnikatelských cílů),
- četnost služebních cest, dopravní vzdálenosti, podíl tuzemských a zahraničních služebních cest apod. (zde přímý a výrazný vliv na výši nákladů),
- časová délka služebních cest (jednodenní, vícedenní, týdenní,...),
- podnik má/nemá pouze jedno hlavní sídlo bez dalších poboček (nároky na interní mezidopravu v rámci celkové územní/topologické struktury podniku,
- podnikatelské vize rozvoje podniku v budoucnosti, strategické cíle apod.

„Stáří vozidla má vliv na bezpečnost provozu. Průměrné stáří vozidel ve vozovém parku v České republice se přibližuje k hranici 14 let. Složení vozového parku osobních automobilů v České republice (ke dni 30. 6. 2012) je uvedeno v následující tabulce č. 6. V České republice je celkem registrováno 4 638 372 osobních vozidel v průměrném věku 13,90 roku.“ [15]

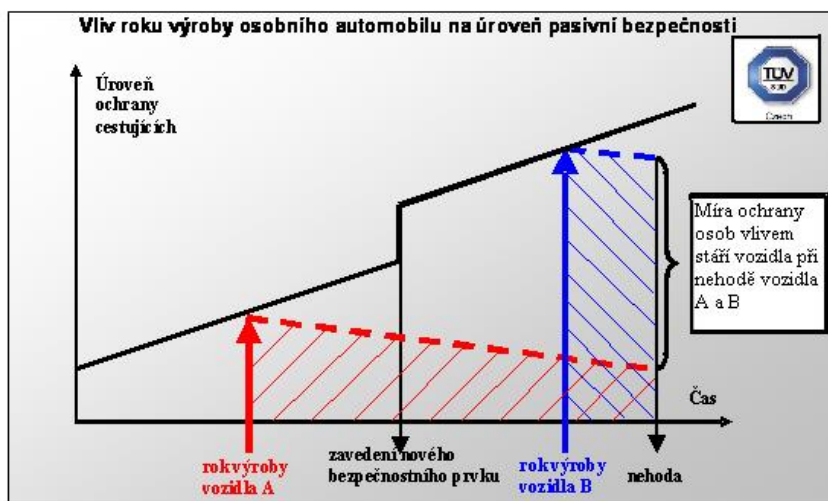
Tabulka č. 6: Složení vozového parku

vozidla mladší 2 let	7,14 %
vozidla stará 2 – 5 let	11,04 %
vozidla stará 5 – 10 let	21,23 %
vozidla stará 10 – 15 let	28,28 %
vozidla stará 15 let a více	32,30 %

Zdroj: <http://www.nadacebesip.cz/page/178>

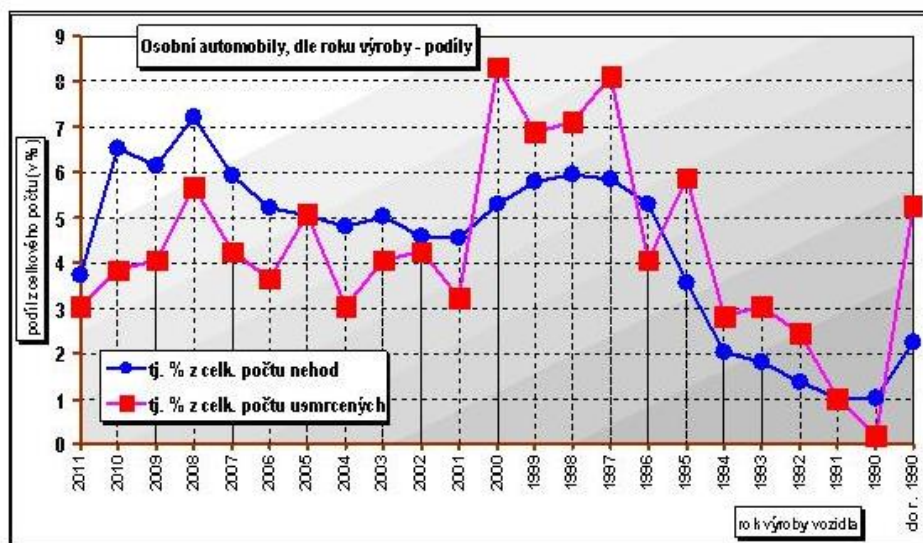
„Srovnáme-li účast vozidel na nehodovosti, mladší vozidla mají větší procento. Je to dáno hlavně větším počtem ujetých kilometrů na pozemních komunikacích za rok. Závažnost nehod, tj. počet usmrcených osob na 1 000 dopravních nehod, je ale u mladších vozidel výrazně nižší než u vozidel starších. Tuto studii potvrzuje i praxe, která je jasně definovaná na následujících grafech“ (viz Obrázek č. 2, 3). [15]

Obrázek č. 2: Vliv roku výroby na úroveň pasivní bezpečnosti

Zdroj: www.nadacebesip.cz/page/178

Obrázek č. 3: Počet nehod a usmrcených osob v závislosti na roce výroby vozidla

Zdroj: www.nadacebesip.cz/page/178

„Hlavním důvodem těchto výsledků je, že vozidla mladšího roku výroby mají větší úroveň bezpečnosti, protože musí vyhovět stále náročnějším bezpečnostním hlediskům, která stanoví Evropská unie a jiné předpisy pro konstrukci vozidel. Jedná se o požadavky na větší vnitřní prostor pro přežití, který zůstane neporušen v případě nárazu, větší počet airbagů ve vozidle, pohlcení více energie konstrukcí vozidla při nárazu, vysokopevnostní plechy, inteligentní systémy např.: brzdící systém a stabilizační programy.“ [15]

Možnost volby podnikatele/zaměstnavatele mezi pořízením firemního služebního vozidla nebo využíváním soukromých vozidel zaměstnanců pro služební účely je samozřejmě podmíněna skutečností, zda zaměstnanci vůbec disponují soukromými silničními vozidly v přijatelné kvalitě i kvantitě. Pokud ano, je dále nezbytné přihlídnout i k tomu, jak jsou tato vozidla udržována a pojištěna. Neméně důležitá je i ochota/souhlas zaměstnanců s používáním svých soukromých vozidel pro služební účely.

Z výše uvedeného nástinu možných (nikoliv však všech v úvahu přicházejících) rozhodovacích kritérií a okrajových podmínek vyplývá, že vlastní rozhodovací proces může být složitý, zejména v případech kdy (některá) kritéria a okrajové podmínky nelze jednoznačně posoudit a vyhodnotit.

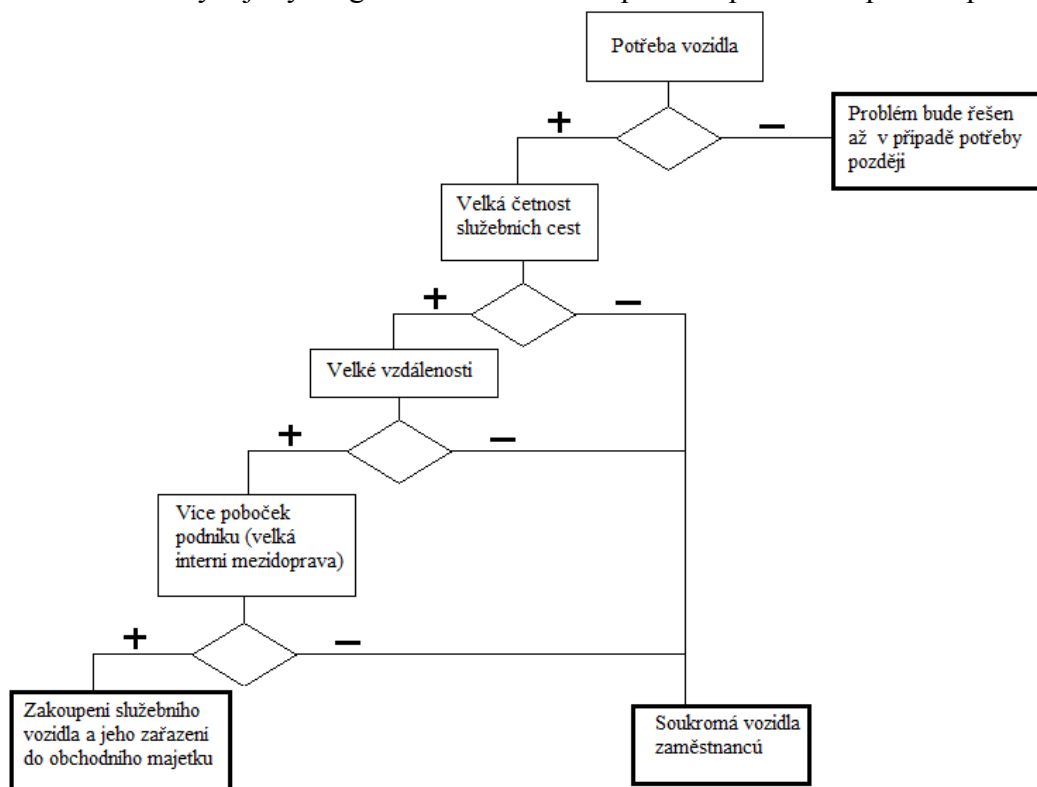
Zjednodušený modelový vývojový diagram rozhodovacího procesu (viz Obrázek č. 4), při kterém byly pro způsob zajištění silničního vozidla použity jako rozhodující parametry,

zohledňuje:

- četnost služebních cest,
- dopravní vzdálenost,
- více poboček podniku (velká interní mezidoprava).

Může být zobrazen (pro stav, kdy lze v potaz vybraná kritéria jednoznačně posoudit) následovně:

Obrázek č. 4: Vývojový diagram rozhodovacího procesu při volbě způsobu pořízení vozidla

Zdroj: Autor

Konkrétní a závazné podmínky pro používání služebních motorových vozidel zaměstnavatele a případně i soukromých motorových vozidel zaměstnanců pro služební účely jsou zpravidla stanoveny ve vnitřním předpisu (směrnici) zaměstnavatele pro používání vozidel při pracovních cestách. Věcný rozsah tohoto interního dokumentu může zahrnovat všechny významné oblasti týkající se provozování/užívání služebních nebo soukromých vozidel jako například:

- smysl a účel používání motorových vozidel v podniku,
- zajištění technického stavu vozidel,
- oprávnění řidičů,

- plánování služebních cest,
- pravidla a zásady pro průběh služebních cest,
- poškození a poruchy vozidel, jejich zjišťování a odstranění,
- postup pro řešení dopravní nehody s vozidlem v průběhu služební cesty,
- tankování PHM, nákup provozních náplní a služeb (případně i prostřednictvím karet CCS a jim podobným),
- používání soukromého motorového vozidla pro služební účely.

Náklady na silniční vozidlo jsou nejvíce spojeny s užitím silničního motorového vozidla na služební cesty tuzemské nebo zahraniční. Rozhodne-li se podnikatel zařadit vozidlo do obchodního majetku, stane se vozidlo dlouhodobým hmotným majetkem podléhajícím odpisování a po dobu pěti let se postupně pomocí opravěk převede do nákladů podniku.

Pro snazší přehlednost o užití vozidla si podnikatel vede knihu jízd, ve které eviduje identifikační údaje vozidla, den uskutečnění jízdy, přesné vymezení místa počátku a konce trasy, celkovou vzdálenost, cíl a účel cesty (viz Obrázek č. 5). V případě, že je vozidlo zařazeno do obchodního majetku firmy, se uvádí navíc i stav tachometru před zahájením a po ukončení služební cesty.

Obrázek č. 5: Kniha jízd

Strana č.:

Datum	Místo a čas odjezdu a příjezdu		Účel	Stav počítadla ujetých km		Ujeté km		Poznámka	Bezpečnostní přestávka	
		hod.		před jízdou	po jízdě	služebně	soukromě		začátek	konec

Zdroj: www.stejkr.cz/tiskopisy-tipas-katskup332.php

„V současné době existuje i alternativní řešení ve vybavení firemního vozidla GPS systémem, který sleduje a zaznamenává trasu vozidla během jeho užití. Řešení zahrnuje GPS lokátor ve vozech a přístup do elektronické knihy jízd, kde je možno sledovat aktuální polohu osobních aut, stav ujetých kilometrů, průměrnou spotřebu paliva a mnoho dalších údajů. Knihu jízd je možno vygenerovat automaticky za požadované období (zpravidla kalendářního měsíce), možná je i archivace údajů v průběhu celé historie provozování vozidla. Díky elektronické knize jízd jsou k dispozici podrobné statistiky nákladů na provoz vozidla. Z těchto

čísels lze pak také snadno odhalit černé jízdy a další neefektivní chování jednotlivých řidičů. Mezi velké výhody systému GPS zahrnujeme kontrolu přehledu tankování, orientační spotřebu PHM, upozornění na STK, možnost odlišení typu jízd (služební/soukromá) a v neposlední řadě import dat z platebních karet čerpacích stanic (CCS, ÖMV, Benzina).“ [19]

Kromě knihy jízd je standardně využíván v podnicích a firmách systém vystavování cestovních příkazů, pomocí kterých vystavuje zaměstnavatel zaměstnanci oprávnění k vykonání pracovní cesty. Součástí cestovního příkazu bývá i nákladové vyúčtování a věcné vyhodnocení pracovní cesty ze strany zaměstnance.

Peněžní výdaje charakteru stravné, ubytování a mzdy za zaměstnance vždy navýší celkové náklady na služební cestu, ale jelikož přímo nesouvisí s užitím vozidla, stávají se pro nás při této analýze nákladů vedlejšími složkami. Problematika stravného je řešena v zákonu Zákoník práce část sedmá, Hlava III, díl 2, paragraf 176.

Obecný soupis ostatních výdajů, které může podnikatel zařadit do nákladů, upravuje Zákon o daních z příjmů v paragrafu 24, odstavce 2, písmene k.

V podnikatelské sféře se navíc vyskytuje ještě jedna možnost, a to ta, že zaměstnavatel povolí svým zaměstnancům k dispozici používání firemního vozidla i pro soukromé účely. *„Tento benefit se zaměstnancům znázorní jako nepeněžitý příjem, je vypočten 1% z ceny pořízení vozidla. Pokud zaměstnavatel poskytne zaměstnanci v jednom období současně více vozidel, 1 % vstupní ceny se vypočte ze součtů pořizovacích cen všech vozidel. Pokud bude mít pracovník k soukromým účelům více vozidel postupně, částka 1 % ze vstupní ceny se vypočte z vozidla, které má nejvyšší vstupní cenu. Pokud je částka 1 % ze vstupní ceny nižší než 1 000 Kč měsíčně, zaměstnanci se započte 1 000 Kč, které představují minimální nepeněžitý příjem.“ [19]*

Nejvíce se tato příležitost projeví na zvýšení zdravotního a sociálního pojištění zaměstnance, protože určená částka za provoz vozidla se připočte k hrubé mzdě zaměstnance a z této celkové peněžní částky teprve zaměstnavatel odvádí zákonné pojištění za pracovníka. Jelikož tato situace ale není podstatou mé bakalářské práce, v následujících částech jsem tuto možnost využití vozidla a jeho případný přínos pro firmu zcela vynechala.

V kapitole č. 3 budou aplikovány zjištěné položky nákladů z obou variant užití vozidla v podnikání z kapitoly č. 2 na výpočet roční nákladovosti vozidla Hyundai i30, ke kterému máme k dispozici technický průkaz vozidla.

2.1 Náklady spojené s vozidlem vedeným v podnikání

V případě, že se podnikatel rozhodne pořídit nové vozidlo do firmy, to se stává obchodním majetkem v okamžiku, kdy je podnikově zaevidované a podnikatel je zaznamenán v technickém průkazu vozidla jako jeho majitel. Cena pořízení vozidla se postupem pěti let odpisů stává nákladem podniku. Pořízení vozidla je navíc zatíženo poplatkem za zápis do registru vozidel a je mu přidělena registrační značka na příslušném obecním úřadě s rozšířenou působností. Majitel firmy tímto získá pro vozidlo povolení užívat jej na pozemních komunikacích a získá pro své podnikatelské potřeby možnost neomezeného používání tohoto vozidla.

Vyšle-li zaměstnavatel svého zaměstnance na služební cestu a k tomuto výkonu mu poskytne vozidlo evidované jako obchodní majetek, nastanou podnikatelské náklady, které přímo vznikají jen v souvislosti s užitím vozidla.

Mezi tyto položky nákladů zahrnujeme výdaje:

- spotřeba pohonných hmot,
- dálniční známka,
- parkovné a ostatní poplatky,
- opravy a údržba (servis).

Kromě těchto nákladů, vzniknou i náklady, které mají spíše ekonomický charakter, ale jejich plnění je legislativně nařízené nebo je podnikatel uzavírá ve svém vlastním zájmu.

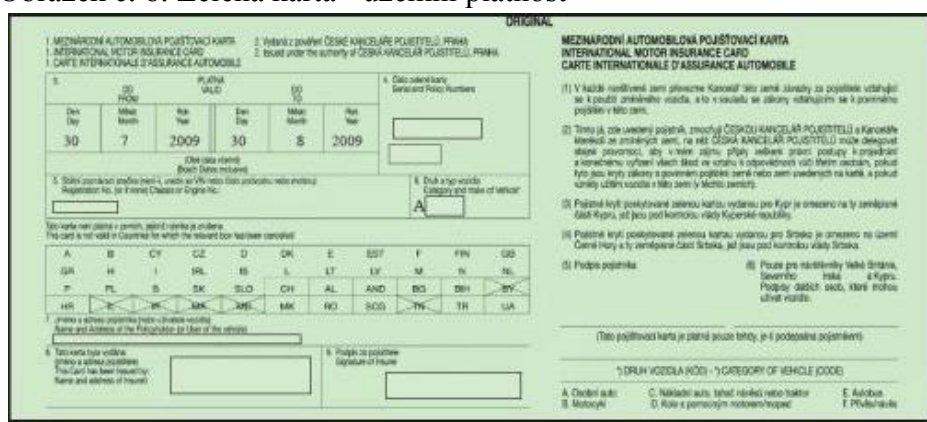
Do této skupiny zařazujeme:

- silniční daň,
- havarijní pojištění,
- pojištění odpovědnosti z provozu vozidla na pozemních komunikacích (povinné ručení),
- nárok na odpočet DPH,
- odpisy vozidla,
- cestovné (příplatek na stravu, nocležné,...).

Všechny tyto náklady se stávají daňově uznatelnými až po skončení služební cesty a přesného vykalkulování výdajů. Podnikatel tak může až zpětně o náklady, které přímo souvisejí jen s užitím firemního vozidla, uplatnit odpočty DPH z těch položek nákladů, na které má nárok, protože veškeré tyto náklady souvisejí s podnikatelskými účely.

Snahu o uzavření havarijního pojištění a pojištění z odpovědnosti provozu vozidla na pozemních komunikacích (povinné ručení) by měl mít podnikatel u firemního vozidla zájem uzavřít dostatečně dlouho dopředu před samotným zprovozněním vozidla (zahájením služební cesty zaměstnancem). Pojištění odpovědnosti z provozu vozidla na pozemních komunikacích je legislativně nařízeno zákonem č. 168/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Po uzavření pojistné smlouvy obdrží vlastník vozidla zelenou kartu. Seznam územní platnosti povinného ručení v ostatních státech je zaznamenán na zadní straně zelené karty (viz Obrázek č. 6).

Obrázek č. 6: Zelená karta - územní platnost

Zdroj: <http://nabalkan.snadno.eu/Dulezite-informace-pred-cestou.html>

Podnikatel uzavírá smlouvu o havarijním pojištění jen ve vlastním zájmu. Uzavřené havarijní pojištění chrání vozidlo před všemi nepříjemnými situacemi, které při jeho užívání mohou nastat. Nejčastěji dochází na služební cestě k dopravním nehodám, které byly zapříčiněné ať už vinnou zaměstnance, kterému bylo vozidlo zapůjčeno, či jinou zúčastněnou osobou. Havarijní pojištění kryje vozidlo i v situacích, které přímo nesouvisí se služební cestou, ale i tak by v případě neuzavření pojištění znamenaly pro podnikatele nadbytečné vysoké náklady, v horším případě ztráty. Mezi tyto situace jsou zahrnovány živelné pohromy, vandalismus a krádež. Často se v praxi podniky setkávají s požadavkem pojišťoven, aby firma zabezpečila každoroční (pravidelné) školení řidičů.

Podmínkou, aby se výdaje na pohonné hmoty staly daňově uznatelnými, je jejich účetní průkaznost, kterou pracovník zajistí předložením všech dokladů o zakoupení pohonných hmot během výkonu služební cesty. Podnikatel si může sám zvolit, jestli v nákladech na pohonné hmoty vyčíslí skutečnou výši spotřeby nebo zda si vybere variantu podle zákona o dani z příjmů v paragrafu 24, odstavce 2, písmena zt, který opravňuje podnikatele vybrat možnost paušálního výdaje na dopravu ve výši 5 000 Kč na jedno silniční

vozidlo, pokud vozidlo bylo užito jen pro firemní účely. Paušální výdaje se vztahují jen na spotřebu pohonných hmot a parkovné. Paušální výdaje se mohou uplatnit maximálně na tři silniční vozidla. Podnikatel si však musí pro dané účetní období, kdy bude uplatňovat náklady, vybrat jen jednu z těchto variant pro položky pohonné hmoty a parkovné. Vybere-li si podnikatel paušální metodu, ostatní náklady spojené s užitím vozidlem uplatňuje zvlášť mimo paušální metodu.

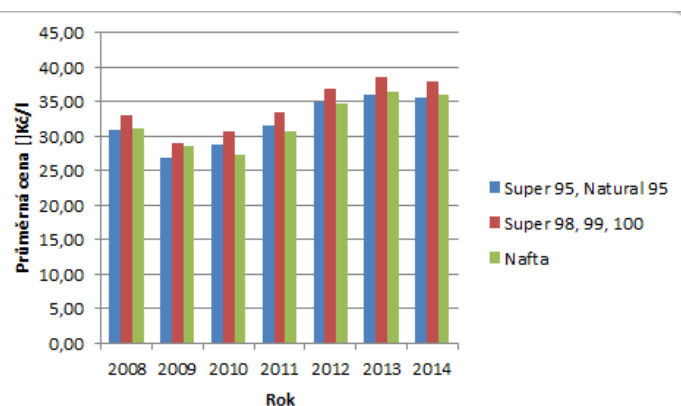
Pokud zaměstnanec dostatečně nezajistí doklady o nákupech pohonných hmot, určí se spotřeba pohonných hmot za celkovou trasu služební cesty pomocí Vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky č. 453/2013 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad, ve znění pozdějších předpisů (viz Tabulka č. 7). V následujícím Obrázku č. 7 je znázorněn vývoj cen PHM v letech.

Tabulka č. 7: Ceny pohonných hmot MPSV

Super 95, Natural 95	Super 98, 99, 100	Nafta
35,70 Kč	37,90 Kč	36,00 Kč

Zdroj: Vyhláška MPSV č. 453/2013

Obrázek č. 7: Vývoj průměrné ceny za PHM v letech 2008 - 2014 (motorové vozidlo do 3,5 t)

Zdroj: <http://business.center.cz/business/finance/cestnahr/benzin.aspx>, graf autor

V některých podnicích se zavádí možnost užívat firemní kreditní karty (např.: systém CCS) na nákup pohonných hmot. Z výpisu užívání karty má pak podnikatel rychlý přehled o nákladovosti pohonných hmot daného vozidla.

Horší se technický stav vozidla z důvodu jeho užívání může zapříčinit mírné stoupání spotřeby paliva vozidla. Nepatrně zvýšené spotřebě se dá předejít pravidelným servisem a dostatečnou údržbou vozidla.

Z vozidla, které se podnikatel rozhodl zahrnout do obchodního majetku, se stává dlouhodobý hmotný majetek podniku za podmínky, že jeho pořizovací cena je vyšší než 40 000 Kč. Tento finanční limit je zákonně ustanoven. Z takto evidovaného vozidla má podnikatel nárok uplatňovat odpisy. Na začátku účetního období si musí zvolit mezi rovnoměrnými a zrychlenými odpisy a tuto metodu dodržovat po celé účetní období jednoho kalendářního roku. Osobní automobil v obchodním majetku patří do odpisové skupiny 2 s délkou odpisování 5 let. Odpisy se v obchodním prostředí vyjadřují opotřebením majetku vlivem užívání. Za pomoci odpisů se cena pořízení postupně převádí do nákladů podniku. Jako kontrola podnikateli, zda odpisuje firemní vozidlo správně, poslouží, že celkový součet oprav se musí rovnat ceně pořízení vozidla. Problematika odpisů je legislativně řešena v Zákoně o účetnictví č. 563/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Za každé vozidlo, které je zařazeno a využíváno k podnikatelským činnostem, se musí odvádět silniční daň. Základ daně se stanovuje u osobního vozidla podle jeho zdvihového objemu motoru v cm³ (viz Tabulka č. 8). Výše roční sazby je odvozena ze základu daně. V kapitole tři bude při konkrétních výpočtech ročních nákladů používat silniční vozidlo Hyundai i30, který má dle technického průkazu, který máme k dispozici, zdvihový objem motoru 1591 cm³.

Tabulka č. 8: Roční sazba daně silniční ze základu daně pro osobní automobily

Zdvihový objem motoru	Sazba daně
do 800 cm ³	1 200 Kč
nad 800 cm ³ do 1 250 cm ³	1 800 Kč
nad 1 250 cm ³ do 1 500 cm ³	2 400 Kč
nad 1 500 cm ³ do 2 000 cm ³	3 000 Kč
nad 2 000 cm ³ do 3 000 cm ³	3 600 Kč
nad 3 000 cm ³	4 200 Kč

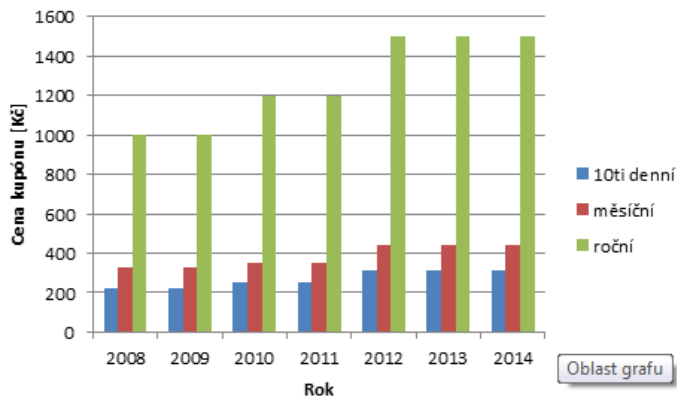
Zdroj: Zákon o dani silniční č. 16/1993 Sb.

Výběr ze silniční daně a z poplatků za použití dálničních úseků plyne celý do státního fondu dopravní infrastruktury, který tyto částky využívá pro výstavbu a udržování pozemních komunikací a stavbu všech zařízení, které zajišťují plynulou a bezpečnou dopravu. Silniční daň je uzákoněná v Zákon o dani silniční č. 16/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Podmínkou, aby silniční motorové vozidlo mohlo část své cesty uskutečnit na zpoplatněných úsecích pozemních komunikací, je prokázat se zakoupeným platným dálničním kupónem, který majitel vozidla zřetelně vylepí na čelní sklo vozidla. Příslušné kupóny si lze zakoupit na pobočkách Českých pošt. Z Obrázku č. 8 je patrné, že nejvíce

výrazně prošel změnou dálniční kupón s dobou platnosti jeden rok. Ceny ostatních kupónů stoupají adekvátně.

Obrázek č. 8: Vývoj cen kupónů v letech 2008 - 2014 pro vozidla s hmotností do 3,5 t

Zdroj: <http://www.ceskedalnice.cz/pro-ridice/dalnicni-znamky>, graf autor

Vyskytne-li se potřeba opravy a údržby na vozidle, který je evidovaný v obchodním majetku, stávají se tyto částky daňově uznatelnými náklady podniku. Do této kategorie zahrnujeme například výdaje za poskytnuté služby automyčky, zimní výbavu, údržbu vnitřního ústrojí vozidla nebo opravy na odstranění následků dopravní havárie.

Během služební cesty může dojít k situacím, že pracovník, nejde-li se této možnosti vyhnout, využije placené parkovací místo. Všechny vzniklé parkovací kupóny uschová a po skončení služební cesty je předloží svému zaměstnavateli, který je následně zahrne do daňově uznatelných nákladů podniku.

2.2 Náklady spojené s vozidlem v osobním užívání

Zaměstnanec může na výkon služební cesty užít své soukromé vozidlo jenom v případě, že mu tuto variantu jeho zaměstnavatel povolí. Před zahájením samotné služební cesty, by měl být sepsán cestovní příkaz, ve kterém se kromě identifikačních údajů zaměstnance, celkové délky trasy a časového rozmezí služební cesty, vyplní v této možnosti výběru i technické údaje vozidla zaměstnance. Cestovní příkaz plní dodatečně funkci jako doklad o uskutečnění služební cesty, které si podnikatel eviduje ve svém podniku. Formulář cestovní příkazu viz Obrázek č. 9.

Obrázek č. 9: Formulář cestovní příkaz

Firma - razítko		CESTOVNÍ PŘÍKAZ			
1. Příjmení, jméno, titul 2. Bydliště		Osobní číslo Účvar Telefon, linka Normální pracovní doba od do			
Počátek cesty (místo, datum, hodina)	Místo jednání	Účel a průběh cesty	Konec cesty (místo, dat.)		
3. Spolucestující 4. Určení dopr. prostředek (u vlast. voz. druh, obsah válců) 5. Předpokládaná částka výdajů Kč 6. Povolená záloha Kč vyplacená di pošli. doklad číslo					
..... Podpis pokladníka		 Datum a podpis pracovníka oprávněného k povolení cesty		
VYÚČTOVÁNÍ PRACOVNÍ CESTY 7. Zpráva o výsledku pracovní cesty byla podána dne Se způsobem provedení souhlasí:					
Datum a podpis odpovědného pracovníka					
8. VÝDAJOVÝ A PŘÍJMOVÝ DOKLAD číslo Účtovaná náhrada byla přeskoušena a upravena na Výplacená záloha Kč Doplatek - Přeplatek Kč Slovy:				Účtovací předpis Má být Dal Částka Středisko Zakázka	
..... Datum a podpis pracovníka, který upravil vyúčtování			 Datum a podpis (průkaz totožnosti)	
..... Datum a podpis pokladníka			 Schválil (datum a podpis)	
Poznámka o zaúčtování					

Zdroj: <http://www.julda.cz/wp-content/uploads/2009/06/cestovni-prikaz.pdf>

V případě, že podnikatel pro výkon služební cesty zvolí variantu užití soukromého vozidla zaměstnance, zaniká mu nárok daňově uplatňovat náklady za tyto položky:

- odpisy za vozidlo,
- opravy a údržby,
- havarijní pojištění,
- povinné ručení,
- odpočty DPH.

Seznam výdajů, které podnikatel může zařadit do podnikových nákladů po skončení služební cesty, obsahuje tyto položky: sazbu základní náhrady za každý jeden ujetý kilometr celkové délky trasy a náhradu za celkové množství spotřebovaných pohonných hmot. Náhrada za spotřebované pohonné hmoty se stanoví na základě předložených dokladů o nákupu pohonných hmot zaměstnancem. Pokud zaměstnanec není schopen dostatečně prokázat celkovou spotřebu pohonných hmot, podnikatel výši této náhrady stanoví na základě vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky č. 453/2013 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad, ve znění pozdějších předpisů. Pro výpočet je podstatné znát údaje o spotřebě vozidla. V technickém průkaze je uvedena spotřeba ve městě, mimo město a kombinovaná spotřeba. Z těchto tří údajů se použije při výpočtu ten, který určí metodika vozidla. Jelikož bylo soukromé vozidlo využito pro firemní účely, vzniká i v této variantě podnikateli možnost využít paušální výdaje

na pohonné hmoty ve výši 5 000 Kč. Opět vzniká podnikateli podmínka, že si na začátku kalendářního roku musí vybrat jen jednu možnost evidování nákladů.

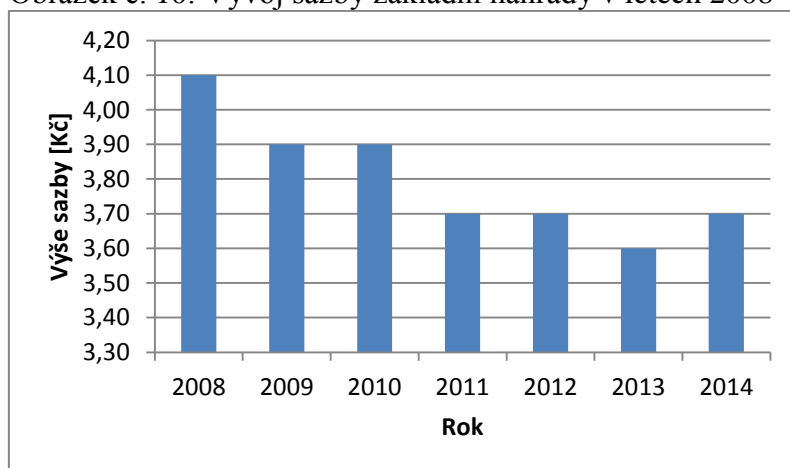
Sazba za každý ujetý kilometr celkové trasy činí pro rok 2014 dle Vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky č. 453/2013 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad, ve znění pozdějších předpisů 3,70 Kč. Pro samotný výpočet celkové spotřeby pohonných hmot využije podnikatel vzorce:

$$\text{spotřeba za 1 km} = \text{sazba základní náhrady} + \left[\frac{(\text{spotřeba vozidla} * \text{cena PHM})}{100} \right]$$

$$\text{celková spotřeba} = \text{spotřeba za 1 km} * \text{celková délka trasy}$$

Sazbu za osobní silniční vozidlo stanoví Ministerstvo práce a sociálních věcí vždy v prosinci daného roku a vchází v platnost ode dne vyhlášení až do prosince budoucího roku. V následujícím grafu jsou zobrazeny změny základních sazeb za pohonné hmoty v průběhu šesti let, které byly vyhlášeny v České republice. Z grafu je zřetelně vidět, že změny sazeb za PHM se liší jen mírně (viz Obrázek č. 10).

Obrázek č. 10: Vývoj sazby základní náhrady v letech 2008 - 2014

Zdroj: <http://www.mpsv.cz/cs/1490>, graf vytvořil autor

Na náklady položek jako je daň silniční, parkovné a dálniční kupón vzniká podnikateli nárok uplatnit je jako náklady společnosti pouze v souvislosti, že byly tyto náklady vynaloženy na služební cestu, při které zaměstnavatel použil své soukromé vozidlo.

Silniční daň se platí za každé vozidlo, které je v aktivním užívání. Tedy i v této skutečnosti, kdy bylo použito soukromé vozidlo zaměstnance, musí být částka silniční daně uhrazena ve své plné výši. Sazba daně se určí dle zdvihového objemu motoru konkrétního

vozidla. V našem případě se jedná o vozidlo značky Hyundai i30, s objemem motoru 1 591 cm³. Podnikatel si může daň silniční zařadit do daňových nákladů společnosti. Existuje varianta volby, že by podnikatel platil za užití vozidla silniční daň 25 Kč denně, tuto možnost využije v případě, že bude pro něho výhodnější například z hlediska četnosti služebních cest a využití silničního vozidla zaměstnance.

Stejně podmínky jako pro silniční daň platí i pro dálniční kupón a výdaje za možné parkovné. Pokud zaměstnanec předloží doklad o koupi známky, stane se částka pro podnikatele daňově uznatelným nákladem.

Na uplatnění havarijního pojištění, povinného ručení, odpisů, nákladů za opravy a údržby nevzniká podnikateli nárok na uplatnění nákladů v podniku. U soukromého vozidla si tyto položky, kromě odpisů, si zajišťuje sám vlastník vozidla na své náklady.

2.3 Porovnání nákladů

Na závěr 2. části této práce byla vytvořena přehledná tabulka nákladů, na které má a na které nemá podnikatel nárok, aby je podnikově uplatnil. Možnost uplatnění se vztahuje k volbě podnikatele, zda zvolí pro užívání silničního vozidla v podnikání koupení vozidla a zařazení jej jako obchodní majetek, nebo zvolí variantu, aby zaměstnanci využívali k obchodním účelům svá soukromá vozidla. (viz Tabulka č. 9)

Tabulka č. 9: Porovnání uplatněných nákladů

Položka	Náklady na služební cestu	
	Vozidlo v obchodním majetku	Soukromé vozidlo zaměstnance
Náhrada za PHM	NE	ANO
Pohonné hmoty	ANO	ANO
Havarijní pojištění	ANO	NE
Povinné ručení	ANO	NE
Odpisy	ANO	NE
Silniční daň	ANO	ANO
Opravy a údržby, STK emise	ANO	NE
Škoda (zaviněna zaměstnancem)	NE	NE
Škoda (zaviněná jinou osobou)	ANO	NE
Odpočet DPH	ANO	NE
Dálniční známka	ANO	ANO
Volba paušálu	ANO	ANO
Školení řidičů	ANO	ANO

Zdroj: Autor

Dojde-li ke škodě na soukromém vozidle během výkonu služební cesty, a zaměstnavatel dal souhlas k využití soukromého vozidla, stává se podnikatel odpovědným

za škodu, která vznikla při plnění pracovních úkolů. Je-li původcem škody jiná osoba zúčastněná silničního provozu, odpovídá i v této situaci zaměstnavatel dotyčnému pracovníkovi za tuto škodu na soukromém vozidle. Zaměstnavatel pozbývá odpovědnosti jen v případě, že k dopravní nehodě a tím vzniklé škodě na vozidle, došlo vinou zanedbání jízdy pracovníkem. Podnikatel je osvobozen i v případě, že svému pracovníkovi nepovolil pro výkon služební cesty využít soukromé vozidlo a zaměstnanec jeho nařízení nevyslyšel.

3 ZHODNICENÍ VÝHODNOSTI UŽITÍ VOZIDLA

Pro každého podnikatele, který provozuje ekonomickou činnost za účelem dosažení zisku, představuje informace o celkových nákladech podniku zásadní roli pro rozhodování o budoucích podnikatelských aktivitách.

Veškeré položky druhů nákladů, které byly na základě vypracované analýzy v druhé kapitole vyzjištěny, jsou nyní v této třetí kapitole aplikovány na konkrétní typ a kategorii vozidla, jenž absolvuje fiktivní služební cesty, tuzemskou i zahraniční. Za prioritní údaje z obsáhlého seznamu vypočtených konečných výsledků budou považovány celková mezní roční nákladovost za vozidlo, které představuje obchodní majetek podniku a roční nákladovost za to samé vozidlo, o kterém budeme při našem výzkumu v druhé situaci uvažovat jako o soukromém vozidle zaměstnance. Aby oba vyhodnocené důležité výsledky mohly být zasazeny do procesu porovnávání celkové nákladovosti za vozidlo, musí být délky zahraniční a tuzemské cesty v nejlepším případě zcela shodné, nebo se jejich celkové vzdálenostní úseky jen nepatrně navzájem lišit. V případě užití dvou různých vozidel pro srovnatelnost jejich výsledné nákladovosti na služebních cestách, by musel být splněn požadavek, že by vozidla měla mít z větší části rovnocenné technické podmínky typu stáří vozidla, spotřebu PHM, výkon a typ vozidla. Celá situace je efektivně přizpůsobena faktem, že pro nákladové výpočty bude využit konkrétní typ a kategorie vozidla. Pro konkrétní typ a kategorii vozidla bylo rozhodnuto na základě klíčové okolnosti, že máme k dispozici technický průkaz spjatý s vybraným vozidlem, z čehož vyplývá ideálně možný přístup ke všem potřebným informacím o vozidle.

Vznikne-li na základě výpočtů celkové nákladovosti za vozidlo situace, že je pro podnikatele lukrativnější využívat soukromých vozidel zaměstnanců pro podnikatelské účely, stanovíme mezní peněžní částku, která může při podnikatelských aktivitách vzniknout, od které by měl podnikatel začít uvažovat o možnosti zakoupit vozidlo a následně jej zařadit do obchodního majetku podniku.

3.1 Charakteristika vozidla

Pro případovou studii bylo nominováno osobní vozidlo značky Hyundai i30, jehož veškeré technické a charakteristické údaje, které jsou nezbytně potřebné pro následující výpočty, jsou pro větší přehlednost a čitelnost údajů přepsány z technického průkazu vozidla do následující Tabulky č. 10. Peněžní charakteristiky vozidla byly pro nevhodnost zveřejňování pozměněny do podobných finančních částek od pravdivých.

Tabulka č. 10: Technický průkaz vozidla

položka	údaj
druh	osobní automobil
značka	Hyundai i30
kategorie	M1
karoserie	Hatchback
rok pořízení	2012
cena pořízení	295 500 Kč
druh paliva	Benzín
oktanové číslo paliva	95
zdvihový objem motoru	1591 cm ³
spotřeba paliva	8.5/5.0/6.3 – metodika ES 566/2011
provozní hmotnost	1 262 – 1 386 kg

Zdroj: technický průkaz autora

3.2 Charakteristika jednotlivých služebních cest

Zásadní předpoklad pro porovnání nákladů na osobní vozidlo vzhledem k tomu, že dané cesty nejsou totožné, je jejich stejná vzdálenost v nejlepší případě, akceptovatelná je i minimální odchylka vzdálenosti úseku mezi trasami. Pro tuto případovou studii budou posuzovány trasy Praha (CZ) – Dresden (D) a Turnov (CZ) – Vlašim (CZ). Všechny charakteristické parametry tras jsou zveřejněny v Tabulce č. 11

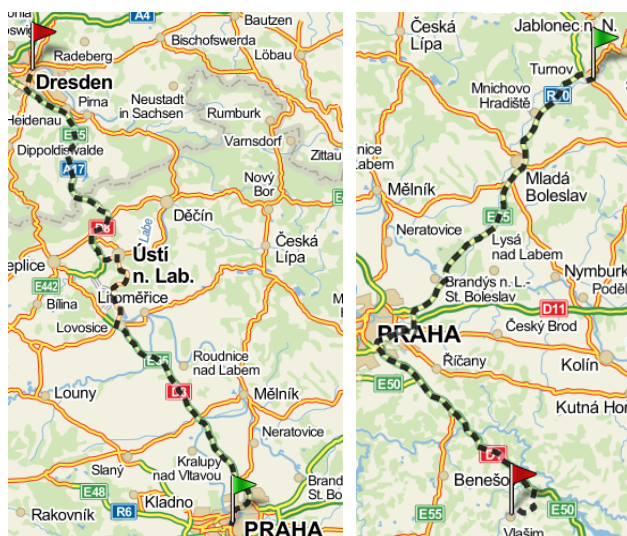
Tabulka č. 11: Údaje tras

	Praha (CZ) – Dresden (D)	Turnov (CZ) – Vlašim (CZ)
vozidlo	Hyundai i30	Hyundai i30
vlastnictví vozidla	soukromé vozidlo, obchodní majetek	soukromé vozidlo, obchodní majetek
dálnice	D8 (CZ), A17 (D)	D1
délka trasy	151 km	152 km
celková délka trasy	302 km	304 km
doba jízdy	1:38 hodin	1:33 hodin
celková doba jízdy	3:15 hodin	3:06 hodin
hraniční přejezd	Krásný les/Breitenau	—

Zdroj: www.mapy.cz, tabulka autor

Obě služební cesty absolvuje vozidlo v soukromém vlastnictví zaměstnance i vozidlo, které bude evidované v obchodním majetku podniku. Výsledkem bude stanovení nákladovosti služební cesty a jejich vzájemné porovnání. Celková podoba tras je znázorněna na Obrázku č. 11

Obrázek č. 11: Trasy služebních cest

Zdroj: www.mapy.cz

Základním předpokladem pro správné výpočty je stanovit spotřebu pohonných hmot vozidla. Tento údaj je zaznamenán v technickém průkaze vozidla. Pro kategorii M1 podle zákoníku práce se pro výpočet použije údaj o kombinované spotřebě, tedy třetí číselný údaj. Je nutné znát normu EU (metodiky), na jejíchž základech byla spotřeba stanovena (viz Tabulka č. 12).

Tabulka č. 12: Údaj o spotřebě relevantní pro výpočet

Počet údajů o spotřebě PHM v TP	Norma EU vozidla	Údaj o spotřebě PHM pro výpočet
žádný	—	údaj z TP vozidla shodného typu
1 nebo 2	—	aritmetický průměr
3	80/1268/EHS	aritmetický průměr
	93/116/ES	třetí údaj
	1999/100/ES	třetí údaj
	2004/3/ES	třetí údaj
	EU/692/2008	třetí údaj
	EU/566/2011	třetí údaj
	jiná norma	aritmetický průměr
	norma neuvedena	aritmetický průměr
4		aritmetický průměr

Zdroj: <http://www.jiri-pokorny.cz/index.php?menu=akt90>

Z technického průkazu konkrétního vozidla, které je používáno pro výpočty nákladovosti, z položky spotřeba vozidla, jsou uvedeny parametry spotřeb 8.5/5.0/6.3 – dle metodiky ES 566/2011 (viz Obrázek č 12).

Obrázek č. 12: Údaje o spotřebě a metodika

U Vnější hluk vozidla [dB (A)]:	U.1 - stojícího / U.2 ot.[min ⁻¹):	U.3 - za jízdy:
25 Spotřeba paliva: - metodika:	ES 566/2011	26 - při rychlosti [km.h ⁻¹):
27 [l.100 km ⁻¹):	8.5/5.0/6.3	28 Retardér:
Q Poměr výkon/hmotnost [kW.kg ⁻¹):	MAN	NE

Zdroj: technický průkaz autora

3.3 Výpočty celkové nákladovosti zahraniční služební cesty

Trasa služební cesty Praha – Dresden a zpět.

3.3.1 Zahraniční cesta – použití soukromého vozidla

Zaměstnanec dostal povolení od svého zaměstnavatele absolvovat danou služební cestu do zahraničí Praha – Dresden s využitím svého soukromého vozidla, které je havarijně pojištěno. Výdaje, které si podnikatel může uznat za náklady podniku, představují jen náklady za sazbu základní náhrady, za pohonné hmoty, daň silniční a roční dálniční známku.

Z tabulky č. 12 vyplývá, že pro aplikaci do vzorečku použijeme spotřebu pro kombinovaný provoz, tedy třetí údaj:

$$\text{průměrná spotřeba} = 6,3 \text{ l/100 km}$$

Posléze se může zjištěná hodnota dosadit do vzorečku o spotřebě pohonných hmot:

$$\text{náhrada za 1 km} = \text{sazba základní náhrady} + \left[\frac{(\text{spotřeba vozidla} \cdot \text{cena PHM})}{100} \right]$$

$$\text{náhrada za 1 km} = 3,70 + \left[\frac{6,3 \cdot 35,70}{100} \right] = 6,00 \text{ Kč}$$

$$\text{celková náhrada} = \text{náhrada za 1 km} \cdot \text{celková délka trasy}$$

$$\text{celková náhrada} = 6,00 \cdot (2 \cdot 151) = \mathbf{1\ 812 \text{ Kč}}$$

Částky byly při výpočtech zaokrouhleny na celá čísla.

Jelikož jsou konečné částky zasazovány do mezního ročního proběhu vozidla, náklady na roční dálniční známku, která při cestě bude nezbytná z důvodu užití dálničních úseků na trase v České republice a v Německu, je peněžní částka za kupón (pro vozidlo s hmotností do 3,5 t) stanovena pro osobní vozidlo za rok 2014 následovně:

Česká republika: **1 500 Kč** – za roční dálniční známku

Německo: **bez poplatků**

Celkem za zpoplatnění dálnice: 1 500 Kč

Podmínky použití a ceny dálničních kupónů sousedních států jsou uvedeny v Tabulce č. 13

Tabulka č. 13: Ceny roční dálničních známek ve vybraných sousedních státech pro rok 2014

	roční – do 3,5 t	poznámka
Slovensko	50 EUR	–
Rakousko	82,7 EUR	+ mýtné za horské tunely
Německo	bez dálniční známky	platba pouze za vozy nad 12 t
Polsko	pouze mýtné, příklad: 8 úseků dálnice A1 3,50 – 17,60 PLN	zpoplatněny pouze některé dálniční úseky A1, A2 a A4, mýtné brány
Maďarsko	42 980 HUF	elektronické dálniční známky
Slovinsko	110 EUR	do 3,5 t a do 1,3 m první nápravy

Zdroj: <http://www.dalnicni-znamky.com>

Sazba daně silniční se určí dle zdvihového objemu motoru. U konkrétního vozidla Hyundai i30 dle technického průkazu je objem motoru 1 591 cm³, z čehož pro nás vyplývá částka 3 000 Kč za rok (viz tabulka č. 8) pro případ bez uplatnění slev. Povinnost uhradit daň silniční v přepočtu na celý rok zatíží podnikatele/zaměstnavatele celkovou sumou:

daň silniční (rok) = **3 000 Kč**

nebo může podnikatel použít denní sazbu 25 Kč, pokud je to pro něj výhodnější (viz třetí kapitola). V tomto rozboru je uplatněna roční paušální sazba.

Náklady podnikatele na zahraniční služební cestu při použití soukromého vozidla zaměstnance (se souhlasem zaměstnavatele) jsou v přehledu uvedeny níže (viz Tabulka č. 14).

Tabulka č. 14: Náklady na soukromé vozidlo

Soukromé vozidlo roční náklady	
celková náhrada PHM	1 812 Kč
roční dálniční známka	1 500 Kč
daň silniční	3 000 Kč
	Σ 6 312 Kč

Zdroj: Autor

3.3.2 Zahraniční cesta – použití služebního vozidla

Na stejnou trasu služební cesty do zahraničí je vysláno vozidlo, které je evidováno jako obchodní majetek podniku, aby mohly být porovnány celkové náklady. Částky byly při výpočtu zaokrouhleny na celá čísla.

průměrná spotřeba = 6,3 l/100 km

náklady na spotřebu = $\left(\frac{\text{spotřeba}}{100} * \text{cena}\right) * \text{celoková trasa}$

náklady na spotřebu = $\left(\frac{6,3}{100} * 35,70\right) * 302 = \mathbf{680 \text{ Kč}}$

U havarijního pojištění a povinného ručení se peněžní výše odvíjí od rozsahu pojistky, která definuje parametry druh a výkon vozidla, věk řidiče, cenu a stáří vozidla, spoluúčast, asistenční služby, možnost náhradního vozidla při poruše. Úplné havarijní pojištění chrání vozidlo před živelnými událostmi, vandalismem a také tehdy, pokud se staneme viníky dopravní nehody. Pojišťovny nabízí obměny havarijního pojištění tzv. All Risk a Mini pojištění. Varianta Mini pojištění se vztahuje jen na živelné události. Výhody All Risk metody spočívají v seskupení více možností pojištění a tím možnost si vytvořit zákaznický balíček (viz tabulka č. 15). Náplň balíčku se mírně liší, záleží na pojišťovně, u které bude sepsaná smlouva.

Tabulka č. 15: Havarijní pojištění

hodnota vozu	All Risk běžná	All Risk od	Mini havarijní od	úspora
80.000 Kč	1.963 Kč	1.094 Kč	784 Kč	869 Kč
110.000 Kč	2.662 Kč	1.468 Kč	1.040 Kč	1.195 Kč
150.000 Kč	3.138 Kč	1.720 Kč	1.214 Kč	1.418 Kč
180.000 Kč	3.745 Kč	2.044 Kč	1.437 Kč	1.701 Kč
200.000 Kč	4.150 Kč	2.260 Kč	1.585 Kč	1.890 Kč
300.000 Kč	6.783 Kč	3.664 Kč	2.530 Kč	3.119 Kč

Zdroj: <http://www.klikpojisteni.cz/havarijni-pojisteni>

Podnikatel zvolil možnost využít výhodnosti All Risk pojištění, které zahrnuje i asistenční služby. Vzhledem k tomu, že Hyundai 30i bylo zakoupeno za 295 500 Kč, havarijní pojištění bude uzavřeno v běžné výši **6 783 Kč**.

Pojišťovny pro povinné ručení rozšířily svůj sortiment nabídky povinného ručení na běžné a takzvané s bonusem. Bonus pro řidiče představuje slevu za roky bez nehod. Za každý rok dosažení stavu beznehodovosti obdrží řidič výhodu 5% slevu. Maximální výše slevy je 50 % za období deseti let (viz maximální bonus). Všechny pojišťovny nabízejí ale jen přehled cen orientačních, ne v každém případě výše zveřejněných slev bonusů odpovídá procentům. Jelikož podnikatel uvažuje o alternativě koupení vozidla při uzavírání smlouvy o povinném ručení za první rok provozu, může vzít jen běžnou cenu povinného ručení a může jen předpokládat, že v následujících letech provozu dosáhne na možnost pojištění s bonusem až do maximální jeho výše.

Z Tabulky č. 16 zřetelně vyplývá, že podnikateli v případě zakoupení vozidla Hyundai 30i se zdvihovým objemem motoru 1591 cm³ a následujícím zařazením do obchodního majetku, vzniká nárok na uzavření povinného ručení ve výši **5 580 Kč**.

Tabulka č. 16: Výše povinného ručení

Objem v cm ³	Běžná cena	Cena s bonusem	Maximální cena	Vaše možná úspora
do 1000 cm ³	3 690 Kč	1 265 Kč	1 890 Kč	1 800 Kč
1001 - 1250 cm ³	3 920 Kč	1 574 Kč	2 290 Kč	1 630 Kč
1251 - 1350 cm ³	4 660 Kč	1 574 Kč	2 390 Kč	2 270 Kč
1351 - 1650 cm ³	5 580 Kč	1 740 Kč	3 090 Kč	2 490 Kč
1651 - 1850 cm ³	7 050 Kč	1 740 Kč	3 390 Kč	3 660 Kč
1851 - 2000 cm ³	7 610 Kč	2 250 Kč	4 990 Kč	2 620 Kč
2001 - 2500 cm ³	9 170 Kč	2 250 Kč	5 490 Kč	3 680 Kč
2501 a více cm ³	13 340 Kč	2 250 Kč	7 490 Kč	5 850 Kč

Zdroj: <http://www.bezvapojisteni.cz/nejlevnejsi-povinne-ruceni-online/>

Podnikatel má nárok uplatnit za vozidlo odpisy. Musí si ale vybrat jednu z variant a tu po celou dobu odpisování zachovat. V případě pořízení vozidla je brán pro případ kalkulace roční nákladovosti způsob odpisování rovnoměrný.

Výpočet rovnoměrné odpisy - charakteristické ustálení částky od druhého roku

PC: 295 500 Kč

doba: 5 let

sazba 1. rok: 11

sazba další roky: 22,25

$$1. \text{ rok} = PC * \frac{\text{sazba 1}}{100} = 295\,500 * \frac{11}{100} = \mathbf{32\,505 \text{ Kč}}$$

$$2. \text{ rok} = PC * \frac{\text{sazba 2}}{100} = 295\,500 * \frac{22,25}{100} = 65\,749 \text{ Kč}$$

$$3. \text{ rok} = 65\,749 \text{ Kč}$$

$$4. \text{ rok} = 65\,749 \text{ Kč}$$

$$5. \text{ rok} = 65\,748 \text{ Kč}$$

$$(\text{Kontrola: } 32\,505 + 65\,749 + 65\,749 + 65\,749 + 65\,748 = 295\,500 \text{ Kč})$$

Jelikož odpisy od druhého roku byly zaokrouhleny na celá čísla nahoru, v posledním roce musí být částka snížena, tak, aby celkový součet odpisů odpovídal pořizovací ceně.

Výpočet zrychlené odpisy

PC: 295 500 Kč

doba: 5 let

koeficient 1. rok: 5

koeficient další roky: 6

$$1. \text{ rok} = \frac{PC}{\text{koeficient 1}} = \frac{295\,500}{5} = 59\,100 \text{ Kč}$$

Zůstatková cena (ZC): $295\,500 - 59\,100 = 236\,400 \text{ Kč}$

$$2. \text{ rok} = \frac{2 * ZC}{\text{koeficient 2} - \text{počet již odepsaných let}} = \frac{2 * 236\,400}{6 - 1} = 94\,560 \text{ Kč}$$

Zůstatková cena: $236\,400 - 94\,560 = 141\,840 \text{ Kč}$

$$3. \text{ rok} = \frac{2 * 141\,840}{6 - 2} = 70\,920 \text{ Kč}$$

Zůstatková cena: $141\,840 - 70\,920 = 70\,920 \text{ Kč}$

$$4. \text{ rok} = \frac{2 * 70\,920}{6 - 3} = 47\,280 \text{ Kč}$$

Zůstatková cena: $70\,920 - 47\,280 = 23\,640 \text{ Kč}$

$$5. \text{ rok} = \frac{2 * 23\,640}{6 - 4} = 23\,640 \text{ Kč}$$

Zůstatková cena: $23\,640 - 23\,640 = 0$

(Kontrola: $59\,100 + 94\,560 + 70\,920 + 47\,280 + 23\,640 = 295\,500 \text{ Kč}$)

Silniční motorové vozidlo, které je evidované v obchodním majetku, je zatíženo daní silniční. Sazba daně silniční se odvíjí od zdvihového objemu motoru vozidla a platí se čtvrtletně. Silniční daň bude podnikatel aplikovat na konkrétní vozidlo Hyundai 30i, které má dle technického průkazu vozidla zdvihový objem motoru 1591 cm^3 . Výši roční silniční zátěže: **daň silniční = 3 000 Kč**

nebo může podnikatel použít denní sazbu 25 Kč, pokud je to pro něj výhodnější (viz třetí kapitola). V tomto rozboru je uplatněna roční paušální sazba.

Během služební cesty Praha – Dresden využije vozidlo dálničního úseku D8 v České republice (v Německu bezplatně do 12 t), a proto podnikatel musí dopředu zajistit dálniční kupón. Nejvíce se vyplatí zakoupit ten s roční platností, kde cena činí pro rok 2014 **1 500 Kč**.

Nárok na uplatnění odpočtu DPH 21 % může podnikatel uplatnit na náklady za spotřebované pohonné hmoty, parkovné, stravné, ubytování a dálniční známku. V této případové studii lze uplatnit nárok podnikatele jen na částky vypočtené, a to tedy jen

na spotřebu pohonných hmot a dálniční známku. Částka byla při výpočtu zaokrouhlena nahoru na celá čísla.

$$\text{odpočet DPH} = 0,21 * (1\,500 + 680) = \mathbf{458\text{ Kč}}$$

Celkové náklady za služební cestu do zahraničí se podnikateli samozřejmě zvýší o náklady za ubytování a stravné za zaměstnance. Tyto položky do nákladů ale nejsou zahrnovány do výpočtů, protože přímo nesouvisí s užitím vozidla. Do nákladů může podnikatel zařadit i náklady za školení řidičů, jelikož ale cena závisí na výběru školicích zařízení, která tyto služby nabízí, není cena jednoznačně určitelná, a proto není do výpočtu nákladů za služební cestu zahrnuta. Tyto náklady se uplatňují jak u vozidla soukromého, tak i služebního.

Tabulka č. 17: Náklady vozidlo v obchodním majetku

Vozidlo v obchodním majetku	
spotřeba PHM	680 Kč
havarijní pojištění	6 783 Kč
povinné ručení	5 580 Kč
odpisy rovnoměrné	32 505 Kč
silniční daň	3 000 Kč
dálniční známka	1 500 Kč
odpočet DPH (21 %)	- 458 Kč
	Σ 49 590 Kč

Zdroj: Autor

3.4 Výpočty celkové nákladovosti tuzemské služební cesty

Trasa služební cesty Trutnov – Vlašim a zpět.

3.4.1 Tuzemská služební cesta – použití soukromého vozidla

Na tuzemskou služební cestu podnikatel akceptoval svému pracovníkovi pro výkon služební cesty užití jeho soukromého vozidla.

Náklady na spotřebu pohonných hmot vypočteme dle metodiky EU/566/2011 pomocí dosazení třetího údaje z uvedených spotřeb v technickém průkaze vozidla a cenou PHM, kterou vyhlásilo Ministerstvo práce a sociálních věcí pro rok 2014, která je ve výši 35,70 Kč. Cena nákladu na spotřebu byla zaokrouhlena na celé částky.

$$\text{průměrná spotřeba} = 6,3 \text{ l/100 km}$$

$$\text{náhrada za 1 km} = 3,70 + \left[\frac{6,3 * 35,70}{100} \right] = 6,00 \text{ Kč}$$

celková náhrada = náhrada za 1 km * celková délka trasy

$$\text{celková náhrada} = 6,00 * (2 * 152) = \mathbf{1\ 824 \text{ Kč}}$$

Částky byly při výpočtech zaokrouhleny na celá čísla.

Silniční motorové vozidlo bylo využito pro podnikatelské aktivity, a proto je podnikatel/zaměstnavatel zatížen daňovou povinností odvést daň silniční.

$$\text{silniční daň (rok)} = \mathbf{3\ 000 \text{ Kč}}$$

nebo může podnikatel použít denní sazbu 25 Kč, pokud je to pro něj výhodnější (viz třetí kapitola). V tomto rozboru je uplatněna roční paušální sazba.

Aby byla zaručena neomezenost pohybu vozidla při jízdách na pozemních komunikacích, byla zakoupena roční dálniční známka pro vozidla do 3,5 t ve výši **1 500 Kč**

Tabulka č. 18: Náklady na soukromé vozidlo

Soukromé vozidlo roční náklady	
celková náhrada PHM	1 824 Kč
roční dálniční známka	1 500 Kč
daň silniční	3 000 Kč
	Σ 6 324 Kč

Zdroj: Autor

3.4.2 Tuzemská služební cesta – užití služebního vozidla

Na stejnou trasu služební cesty Turnov – Vlašim je použito stejné vozidlo Hyundai i30, které bude evidované v obchodním majetku podniku. Vybrané údaje o havarijním pojištění, povinném ručení a rovnoměrných odpisech ponecháme z předešlé situace nezměněny. Náklady na spotřebu byly zaokrouhleny na celá čísla.

$$\text{průměrná spotřeba} = 6,3 \text{ l/100 km}$$

$$\text{náklady na spotřebu} = \left(\frac{\text{spotřeba}}{100} * \text{cena} \right) * \text{celková trasa}$$

$$\text{náklady na spotřebu} = \left(\frac{6,3}{100} * 35,70 \right) * 304 = \mathbf{684 \text{ Kč}}$$

Tabulka č. 19: Náklady za vozidlo v obchodním majetku

Vozidlo v obchodním majetku	
spotřeba PHM	684 Kč
havarijní pojištění	6 783 Kč
povinné ručení	5 580 Kč
odpisy rovnoměrné	32 505 Kč
silniční daň	3 000 Kč *)
dálniční známka	1 500 Kč
odpočet DPH (21 %)	- 459 Kč
	Σ 49 593 Kč

Zdroj: Autor

*) Neuvažována možnost uplatnění nároku na snížení sazby daně (dle § 6, odstavce 1 a 2 Zákona o dani silniční) – viz kapitola 1.1.4

I v případě této služební cesty platí v záležitosti ostatních nákladů (ubytování, stravné, školení, parkovné,...) stejná úvaha jako pro variantu první zahraniční cesty.

3.5 Závěrečné vyhodnocení případové studie

Tabulka č. 20: Srovnání nákladů služebních cest

Služební cesta (vozidlo obchodní majetek)	
Praha - Dresden	49 590 Kč
Trutnov - Vlašim	49 593 Kč
Služební cesta (soukromé vozidlo)	
Praha - Dresden	6 312 Kč
Trutnov - Vlašim	6 324 Kč

Zdroj: Autor

Z konečného porovnání nákladů (viz Tabulka č. 20) vyplývá, že uvažované celkové náklady pro jednotlivé typy cest jsou v podstatě totožné, pokud porovnááme náklady pouze služebního nebo soukromého vozidla. Hlavní důvod spočívá v tom, že zahraniční a tuzemská cesta se liší mírně pouze délkou své vzdálenosti a při cestě do zahraničí (zvoleno Německo) není nutno pořizovat dálniční známku.

V případě porovnání nákladů při zahraniční nebo tuzemské služební cestě mezi soukromým a služebním vozidlem je již patrný výrazný rozdíl nákladů opticky ve prospěch použití soukromého vozidla. Je to dáno především ročními náklady na odpisy, na havarijní pojištění a povinné ručení.

Při posouzení této záležitosti v časovém horizontu jednoho roku však již nejsou tyto rozdíly tak výrazné, zejména vlivem výraznějšího uplatnění základní náhrady u soukromého vozidla (viz kapitola 3.6 Modelový příklad).

Pro důsledné posouzení je však nutné vzít v úvahu, že:

- při pořízení vozidla v obchodním majetku si podnikatel může uplatnit snížení daňového základu; pro námi uvažovaný rovnoměrný odpis ve výši 32 505 Kč v roce pořízení vozidla se jedná o daňovou úsporu - 6 826 Kč (21 % ze snížení daňového základu o roční odpis vozidla),
- u vozidla v obchodním majetku s menším počtem jízd v roce se může podnikatel rozhodnout uplatnit měsíční paušál 5 000 Kč, za rok tedy celkem částku 60 000 Kč, která se započítává do ročních nákladů podniku; v tomto případě se však nemohou do nákladů započítávat náklady za PHM a parkovné; podmínkou možnosti uplatnění paušálu na dopravu je, že vozidlo je používáno výhradně pro podnikání; možnost použití paušálu nebyla v modelovém příkladu použita.

3.6 Modelový příklad

Pro lepší a objektivnější představu o závislosti četnosti používání vozidla v podnikání vytvořme modelový příklad, který konkrétně vystihuje podmínky nasazení silničního vozidla v průběhu roku jak pro soukromé tak i služební vozidlo. Modelový příklad obsahuje variantu, která uvažuje s relativně nízkým využíváním vozidla (viz Tabulka č. 21) a variantu, ve které je užití vozidla více frekventované (viz Tabulka č. 23).

Tabulka č. 21: Modelový příklad - menší roční vytíženost vozidla

četnost služební cesty	počet dnů	vzdálenost (tam i zpět)
1x týdně tuzemská	1 den	180 km
1x měsíčně zahraniční	2 dny	320 km

Zdroj: Autor

za rok celkem:

tuzemská:

ujetá vzdálenost $12 * 720 = 8\,640$ km

počet dnů $12 * 4 = 48$ dnů

zahraniční:

ujetá vzdálenost $12 * 320 = 3\ 840$ km

počet dnů $12 * 2 = 24$ dnů

Celkem (tuzemská + zahraniční) cesta:

ujetá vzdálenost 12 480 km

počet dnů 72 dnů

Při nákladovém vyhodnocení služebních cest v této variantě nebude v případě zahraničních cest nutné pořízení dálničních známek, protože tyto náklady podnikatele by byly stejné jak pro služební tak soukromé vozidlo.

Tabulka č. 22: Vypočtené náklady (hradí zaměstnavatel) – menší roční vytíženost vozidla

uvažované náklady	vozidlo v obchodním majetku	vozidlo soukromé
základní náhrada	–	46 176 Kč
spotřeba PHM	28 069 Kč	28 069 Kč
havarijní pojištění	6 783 Kč	–
povinné ručení	5 580 Kč	–
odpisy rovnoměrné	32 505 Kč	–
silniční daň	3 000 Kč **)	1 800 Kč *)
dálniční známka (ČR)	1 500 Kč	1 500 Kč
odpočet DPH (21 %)	- 6 209 Kč	–
	Σ 71 228 Kč	Σ 77 545 Kč

Zdroj: Autor

*) Využito platby silniční daně denním paušálem (úspora 1 200 Kč oproti ročnímu paušálu)

***) Neuvažována možnost slevy na silniční dani dle § 6 odst. 6 zákona o dani silniční.

Tabulka č. 23: Modelový příklad – větší roční vytíženost vozidla

četnost služební cesty	počet dnů	vzdálenost
2x týdně tuzemská	1 den	180 km
3x měsíčně z toho:		
2x měsíčně	2 dny	380 km
1x měsíčně	3 dny	580 km

Zdroj: Autor

za rok celkem:tuzemská:ujetá vzdálenost $12 * 1\,440 = 17\,280$ kmpočet dnů $12 * 8 = 96$ dnůzahraniční:ujetá vzdálenost $12 * 1\,340 = 16\,080$ kmpočet dnů $12 * 9 = 108$ dnů**Celkem (tuzemská + zahraniční) cesta:**

ujetá vzdálenost 33 360 km

počet dnů 204 dnů

Při nákladovém vyhodnocení služebních cest v této variantě nebude v případě zahraničních cest pořízení dálničních známek, protože tyto náklady podnikatele by byly stejné jak pro služební tak soukromé vozidlo.

Tabulka č. 24: Vypočtené náklady (hradí zaměstnavatel) - vyšší roční vytiženost vozidla

uvažované náklady	vozidlo v obchodním majetku	vozidlo soukromé
základní náhrada	–	123 432 Kč
spotřeba PHM	75 030 Kč	75 030 Kč
havarijní pojištění	6 783 Kč	–
povinné ručení	5 580 Kč	–
odpisy rovnoměrné	32 505 Kč	–
silniční daň	3 000 Kč	3 000 Kč *)
dálniční známka (ČR)	1 500 Kč	1 500 Kč
odpočet DPH (21 %)	- 16 071 Kč	–
	Σ 108 327 Kč	Σ 202 962 Kč

*) Uplatnění denního paušálu pro uplatnění silniční daně již nemá smysl (doba trvání 204 dnů/rok)

Na základě výše uvedených výsledků je zřejmé, že pro užití služebního vozidla z hlediska ročních nákladů jsou významné ekonomické parametry havarijní pojištění, povinné ručení, odpisy a možnost odpočtu DPH z uznatelných nákladů (v našem případě náklady na PHM a dálniční známka). V případě užití soukromého vozidla je ekonomicky významný parametr sazba základní náhrady, jehož vliv na výši nákladů výrazně stoupá s ročním počtem ujetých kilometrů.

Při nižším ročním vytížení vozidla (v počtu ujetých kilometrů) se jeví z hlediska nákladů jako výhodnější užití vozidla vedeného v podnikání pro zajištění služební cesty. V případě vyššího ročního počtu ujetých kilometrů je efektivnější volba koupě vozidla a jeho následné zařazení do obchodního majetku (viz Obrázek č. 13).

Celkem (tuzemská + zahraniční) cesta – bod zvratu

ujetá vzdálenost: 11 000 km/rok

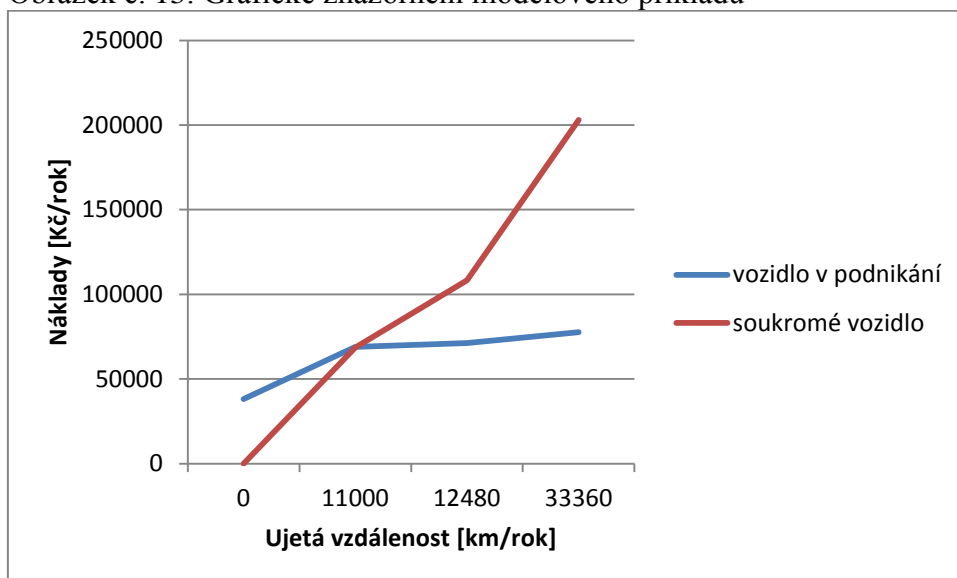
počet dnů: 80 dní/rok

Tabulka č. 25: Modelový příklad – bod zvratu

uvažované náklady	vozidlo v obchodním majetku	vozidlo soukromé
základní náhrada	–	40 700 Kč
spotřeba PHM	24 740 Kč	24 740 Kč
havarijní pojištění	6 783 Kč	–
povinné ručení	5 580 Kč	–
odpisy rovnoměrné	32 505 Kč	–
silniční daň	3 000 Kč	2 000 Kč
dálniční známka (ČR)	1 500 Kč	1 500 Kč
odpočet DPH (21 %)	- 5 510 Kč	–
	Σ 68 598 Kč	Σ 68 940 Kč

Zdroj. Autor

Obrázek č. 13: Grafické znázornění modelového příkladu

Zdroj: Autor

ZÁVĚR

Přesně stanovit částku pro veškeré situace, které vzniknou podnikateli při jeho ekonomických činnostech, od které by měl podnikatel zažít spekulovat o tom, zda bude akceptovat užívání soukromých vozidel svých zaměstnanců nebo raději zvolí variantu koupě vozidla a posléze jej zařadí do obchodního majetku, nelze dopředu jednoznačně stanovit. Pro tento rozhodovací proces je nutno zvolit základní ekonomické, případně i jiné parametry (prezentace firmy, bezpečnost a spolehlivost vozidel pro zajišťování služebních cest,...) a stanovit okrajové podmínky (četnost, délka, trvání) služebních cest v roce.

Záměrem bakalářské práce bylo zjistit rozdílnost mezního problému vozidla, kterým budou vykonána služební cesta tuzemská a zahraniční a na základě této skutečnosti zjistit jejich celkovou nákladovost, které by měly podnikateli více pomoci ve fázi rozhodovací, jakou variantu pro možnost užívání vozidla v podnikání zvolit.

Na základě výpočtů celkových nákladovostí za vozidlo na služebních cestách bylo zjištěno, že náklady za vozidlo se nijak zásadně neliší, pokud dvě různé trasy (zahraniční a tuzemská) jsou přibližně stejně dlouhé a pro výkon této služební cesty se použije stejné vozidlo evidované buď v obchodním majetku podniku, nebo jen vozidlo v soukromém vlastnictví zaměstnavatele. Podnikatel by se tedy při svém rozhodování měl zaměřit spíše na charakteristické rysy, které použití vozidla na služební cesty doprovází a které mu pomohou více k dosažení jednoznačného rozhodnutí. Základním předpokladem je uvažovat v časovém horizontu alespoň jednoho roku (náklady na havarijní pojištění, povinné ručení, roční odpisy,...), nikoliv pouze na základě vyhodnocení jednotlivých služebních cest (viz kapitola 3.5).

Pokud podnikatel provozuje svoji činnost ve středním až velkém podnikání, kde dochází k velké četnosti služebních cest tuzemských i zahraničních a tím i k značnému počtu ročně ujetých kilometrů, je jednoznačně výhodnější pořídit nové vozidlo a následně jej zařadit do podnikání. Je též nutno přihlídnout k tomu, že při používání firemního vozidla je lépe a účinněji zajištěn vyhovující technický stav vozidla a spolehlivost a bezpečnost jeho provozu a v neposlední řadě i dobrá úroveň prezentace firmy vůči zákazníkům.

Pouze v případech, kdy se jedná o malé podnikání, kde je roční počet služebních cest nízký, není ekonomická činnost podnikatele na těchto cestách příliš závislá, a proto nevzniká tak velká potřeba mít k dispozici v podniku vozidlo. V tomto případě se i ekonomicky vyplatí využívat k zajištění služební cesty soukromé vozidlo zaměstnance. Nevýhodou této varianty

je, že se podnikatel tímto rozhodnutím vědomě zřiká nároku na odpočet DPH za určité položky nákladovosti, které vzniknou při služební cestě za užití soukromého vozidla. Ani tato skutečnost však ekonomicky nezvýhodňuje používání soukromých vozidel místo firemních.

V případové studii posuzované v mé bakalářské práci za zvolených okrajových podmínek a pro definované vozidlo Hyundai i30 byl jako bod zvratu vysledován roční počet najetých kilometrů ve výši cca 11 000 km (viz Tabulka č. 25). Při vyšším počtu ročně najetých kilometrů se již projevuje jako výhodnější užití firemního vozidla. Výhodnost používání soukromého vozidla pro služební cesty se výrazněji projevuje pouze při nižším ročním počtu najetých kilometrů (viz Obrázek č. 13).

Závěrem lze konstatovat, že v rozhodovacím procesu používání soukromých nebo služebních vozidel v podnikání pro služební cesty je nutno zohlednit a posoudit celou řadu nejenom ekonomických, ale i organizačních a strategických parametrů, které mohou často převážit ekonomický přístup při rozhodování, zejména v oblastech blízkých bodu zvratu (malá nebo nevýznamná úspora nákladů nemusí již být z dlouhodobého hlediska výhodná). V mnoha případech je totiž rozhodující image firmy, které má významný vliv na získávání klientů a zákazníků a tím i budoucí rozvoj a stabilitu firmy a výši jejích zisků.

POUŽITÁ LITERATURA

- [1] ČESKO. Zákon č. 111 ze dne 26. dubna 1994 o silniční dopravě. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1994, částka 37, s. 1154 – 1161. ve znění pozdějších předpisů. ISSN 1211-1244. [online]. [cit. 2014-05-25]. Dostupné z [app/zakony/zakonStruct.jsp?idBiblio=41984&fulltext=&nr=111~2F1994&part=&name=&rpp=15#local-content](http://portal.gov.cz/app/zakony/zakonStruct.jsp?idBiblio=41984&fulltext=&nr=111~2F1994&part=&name=&rpp=15#local-content)
- [2] ČESKO. Zákon č. 56 ze dne 10. ledna 2001 o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2001, částka 21, s. 1962 - 1991. ve znění pozdějších předpisů. ISSN 1211–1244. [online]. [cit. 2014-05-25]. Dostupné z: <http://portal.gov.cz/app/zakony/zakonStruct.jsp?idBiblio=50994&fulltext=&nr=56~2F2001&part=&name=&rpp=15#local-content>
- [3] Ceník. *STK a ME Šenov: BA + LPG + DIESEL* [online]. [cit. 2014-05-28]. Dostupné z: <http://www.stksenov.cz/cenik.html>
- [4] ČESKO. Zákon č. 280 ze dne 22. července 2009 daňový řád. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2009, částka 87, s. 4038 - 4104. ve znění pozdějších předpisů. ISSN 1211–1244. [online]. [cit. 2014-05-25]. Dostupné z: <http://portal.gov.cz/app/zakony/zakonStruct.jsp?idBiblio=69223&fulltext=&nr=280~2F2009&part=&name=&rpp=15#local-content>
- [5] ČESKO. Zákon České národní rady č. 16 ze dne 21. prosince. 1993 o dani silniční. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1992, částka 6, s. 133 - 135. ve znění pozdějších předpisů. ISSN 1211–1244. [online]. [cit. 2014-05-25]. Dostupné z: <http://portal.gov.cz/app/zakony/zakonStruct.jsp?idBiblio=40588&fulltext=&nr=16~2F1993&part=&name=&rpp=15#local-content>

- [6] ČESKOSLOVENSKO. Zákon č. 563 ze dne 12. prosince 1991 o účetnictví. In: *Sbírka zákonů české a slovenské federativní republiky*. 1991, částka 107, s. 2802 – 2809. ve znění pozdějších předpisů. ISSN 1210-0005. [online]. [cit. 2014-05-25]. Dostupné z: zakonStruct.jsp?idBiblio=40588&fulltext=&nr=&name=&rpp=15#local-content
- [7] ČESKO. Zákon č. 235 ze dne 1. dubna 2004 o dani z přidané hodnoty. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2004, částka 78, s. 4946 - 5010. ve znění pozdějších předpisů. ISSN 1211–1244. [online]. [cit. 2014-05-25]. Dostupné z: <http://portal.gov.cz/app/zakony/zakonStruct.jsp?idBiblio=57849&fulltext=&nr=235~2F2004&part=&name=&rpp=15#local-content>
- [8] ČESKOSLOVENSKO. Zákon č. 586 ze dne 20. listopadu 1992 o daních z příjmů. In: *Sbírka zákonů české a slovenské federativní republiky*. 1992, částka 117, s. 3473 - 3492. ve znění pozdějších předpisů. ISSN 1210–0005. [online]. [cit. 2014-05-25]. Dostupné z: <http://portal.gov.cz/app/zakony/zakonStruct.jsp?idBiblio=40374&fulltext=&nr=586~2F1992&part=&name=&rpp=15#local-content>
- [9] ČESKO. Zákon č. 262 ze dne 21. dubna 2006 zákoník práce. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2006, částka 84, s. 3146 - 3241. ve znění pozdějších předpisů. ISSN 1211–1244. [online]. [cit. 2014-05-25]. Dostupné z: <http://portal.gov.cz/app/zakony/zakonStruct.jsp?idBiblio=62694&fulltext=&nr=262~2F2006&part=&name=&rpp=15#local-content>
- [10] ČESKO. Zákon č. 90 ze dne 25. ledna 2012 o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2012, částka 34, s. 1370 - 1482. ve znění pozdějších předpisů. ISSN 1211–1244. [online]. [cit. 2014-05-25]. Dostupné z: <http://portal.gov.cz/app/zakony/zakonStruct.jsp?idBiblio=74908&fulltext=&nr=90~2F2012&part=&name=&rpp=15#local-content>

- [11] ČESKO. Vyhláška ze dne 16. prosince 2013 o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2013, částka 171, s. 7335. [online]. [cit. 2014-05-25]. Dostupné z: <http://portal.gov.cz/app/zakony/zakonStruct.jsp?idBiblio=81151&fulltext=&nr=435~2F2013&part=&name=&rpp=15#local-content>
- [12] PATRAS, Miroslav. Rozdělení vozidel do kategorií. *Půjčovna* [online]. [cit. 2014-05-28]. Dostupné z: <http://www.mp-bagr.cz/pujcovna/index.htm>
- [13] Daňové odpisy. *Daňové a účetní odpisy* [online]. [cit. 2014-05-28]. Dostupné z: <http://www.odpisy.estranky.cz/clanky/danove-odpisy/>
- [14] RUMPLÍKOVÁ, Blanka a Tomáš ŠŤASTNÝ. *Automobil v podnikání*. Katedra finančního účetnictví a auditingu. Prezentace. VŠE Praha. [online]. Dostupné z: http://kfua.vse.cz/media/predmety/1FU350/Automobil_1.pdf.
- [15] Stáří vozidla a jeho vliv na bezpečnost provozu. *Nadace BESIP* [online]. [cit. 2014-05-28]. Dostupné z: <http://www.nadacebesip.cz/page/178>
- [16] Kniha jízd - Excel. *Microsoft Office: ...at' pracuje za vás...* [online]. [cit. 2014-05-28]. Dostupné z: <http://office.lasakovi.com/excel/marketing-pr-controlling-finance/kniha-jezd-excel/>
- [17] Kniha jízd přispívá k větší průkaznosti výdajů. *Podnikatel.cz* [online]. 2014 [cit. 2014-05-28]. Dostupné z: <http://www.podnikatel.cz/clanky/knihou-jezd-k-prukaznosti-vydaju/>
- [18] Sledování osobních aut. *GPSDozor.cz: Satelitní sledování vozidel* [online]. 2014 [cit. 2014-05-28]. Dostupné z: <http://www.gpsdozor.cz/gps-sledovani-automobilu/>
- [19] KADLEC, Ing. Michal. Firemní auto z pohledu zaměstnance. *Portál POHODA* [online]. 29. 5. 2009 [cit. 2014-05-28]. Dostupné z: <http://portal.pohoda.cz/dane-ucetnictvi-mzdy/mzdy-a-prace/firemni-auto-z-pohledu-zamestnance/>

- [20] Povinné ručení: Pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla. *Pms: finanční poradenství* [online]. [cit. 2014-05-28]. Dostupné z: <http://www.pms.cz/sluzby-a-produkty-financniho-poradce-a-pojistovaciho-maklere/osobni-financni-poradenstvi/pojisteni-aut/povinne-ruceni/>
- [21] Důležité informace před cestou. *GeoExpedice: BALKAN 2012* [online]. [cit. 2014-05-28]. Dostupné z: <http://nabalkan.snadno.eu/Dulezite-informace-pred-cestou.html>
- [22] Havarijní pojištění. *Pms: finanční poradenství* [online]. [cit. 2014-05-28]. Dostupné z: <http://www.pms.cz/sluzby-a-produkty-financniho-poradce-a-pojistovaciho-maklere/osobni-financni-poradenstvi/pojisteni-aut/havarijni-pojisteni/>
- [23] Spotřeba pohonných hmot. *DU.cz: Odpověď na každý dotaz z oblasti: daně, účetnictví, pam* [online]. [cit. 2014-05-28]. Dostupné z: http://www.du.cz/33/spotreba-pohonných-hmot-u-firemniho-vozidla-uniqueidgOke4NvrWuNACUiL-fcBUbQr_IC00Kix/
- [24] Průměrné ceny pohonných hmot. *Businesscenter.cz* [online]. [cit. 2014-05-28]. Dostupné z: <http://business.center.cz/business/finance/cestnahr/benzin.aspx>
- [25] Dálniční známky: Zpoplatněné úseky, ceny kupónů, doba platnosti, prodejní místa a další. *Ceskedalnice.cz* [online]. 2. 3. 2014 [cit. 2014-05-28]. Dostupné z: <http://www.ceskedalnice.cz/pro-ridice/dalnicni-znamky>
- [26] Cestovní příkaz, vyúčtování pracovní cesty: vzor, formulář, tiskopis. *JULDA: Praktické informace všeho druhu* [online]. 2. 3. 2014 [cit. 2014-05-28]. Dostupné z: <http://www.julda.cz/2009/06/cestovni-prikaz-vyuctovani-pracovni-cesty-vzor-formular-tiskopis/>

- [27] DĚRGEL, Ing. Martin. Škoda na soukromém automobilu během pracovní cesty. *Daňáři online: Portál daňových poradců a profesionálů* [online]. 20. 4. 2009 [cit. 2014-05-28]. Dostupné z: <http://www.danarionline.cz/archiv/dokument/doc-d4989v7008-skoda-na-soukromem-automobilu-behem-pracovni-cesty/>
- [28] Mapy. *Seznam.cz* [online]. 20. 4. 2009 [cit. 2014-05-28]. Dostupné z: <http://www.mapy.cz/#q=&t=s>
- [29] POKORNÝ, Jiří. Jak správně stanovit náhradu za spotřebované pohonné hmoty pro účely cestovních náhrad. *Daňový poradce*. [online]. Dostupné z: <http://www.jiri-pokorny.cz/index.php?menu=akt90>
- [30] Dálniční známky a poplatky v Evropě. *Dálniční známka: Dálniční známky 2014*. [online]. [cit. 2014-05-28]. Dostupné z: <http://www.dalnicni-znamky.com/>
- [31] Výhodné havarijní pojištění: Online porovnání. *Klikpojisteni.cz* [online]. [cit. 2014-05-28]. Dostupné z: <http://www.klikpojisteni.cz/havarijni-pojisteni/>
- [32] Povinné ručení porovnání: Orientační tabulka cen. *Bezvapojisteni.cz* [online]. [cit. 2014-05-28]. Dostupné z: <http://www.bezvapojisteni.cz/nejlevnejsi-povinne-ruceni-online/>

SEZNAM TABULEK

Tabulka č. 1: Závislost slevy na počtu jízd	16
Tabulka č. 2: Cena stravného	27
Tabulka č. 3: Rozdělení majetku do odpisových skupin.....	29
Tabulka č. 4: Rovnoměrné odpisování.....	29
Tabulka č. 5: Zrychlené odpisování	30
Tabulka č. 6: Složení vozového parku	33
Tabulka č. 7: Ceny pohonných hmot MPSV.....	40
Tabulka č. 8: Roční sazba daně silniční ze základu daně pro osobní automobily.....	41
Tabulka č. 9: Porovnání uplatněných nákladů	45
Tabulka č. 10: Technický průkaz vozidla	48
Tabulka č. 11: Údaje tras.....	48
Tabulka č. 12: Údaj o spotřebě relevantní pro výpočet.....	49
Tabulka č. 13: Ceny roční dálničních známek ve vybraných sousedních státech pro rok 2014	51
Tabulka č. 14: Náklady na soukromé vozidlo	52
Tabulka č. 15: Havarijní pojištění	53
Tabulka č. 16: Výše povinného ručení.....	54
Tabulka č. 17: Náklady vozidlo v obchodním majetku.....	56
Tabulka č. 18: Náklady na soukromé vozidlo	57
Tabulka č. 19: Náklady za vozidlo v obchodním majetku	58
Tabulka č. 20: Srovnání nákladů služebních cest.....	58
Tabulka č. 21: Modelový příklad - menší roční vytíženost vozidla.....	59
Tabulka č. 22: Vypočtené náklady (hradí zaměstnavatel) – menší roční vytíženost vozidla.....	60
Tabulka č. 23: Modelový příklad – větší roční vytíženost vozidla	60
Tabulka č. 24: Vypočtené náklady (hradí zaměstnavatel) - vyšší roční vytíženost vozidla.....	61
Tabulka č. 25: Modelový příklad – bod zvratu	62

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek č. 1: Znamka STK a ME kontroly	13
Obrázek č. 2: Vliv roku výroby na úroveň pasivní bezpečnosti.....	33
Obrázek č. 3: Počet nehod a usmrcených osob v závislosti na roce výroby vozidla.....	34
Obrázek č. 4: Vývojový diagram rozhodovacího procesu při volbě způsobu pořízení vozidla	35
Obrázek č. 5: Kniha jízd.....	36
Obrázek č. 6: Zelená karta - územní platnost.....	39
Obrázek č. 7: Vývoj průměrné ceny za PHM v letech 2008 - 2014 (motorové vozidlo do 3,5 t).....	40
Obrázek č. 8: Vývoj cen kupónů v letech 2008 - 2014 pro vozidla s hmotností do 3,5 t.....	42
Obrázek č. 9: Formulář cestovní příkaz	43
Obrázek č. 10: Vývoj sazby základní náhrady v letech 2008 - 2014	44
Obrázek č. 11: Trasy služebních cest	49
Obrázek č. 12: Údaje o spotřebě a metodika.....	50
Obrázek č. 13: Grafické znázornění modelového příkladu	63

SEZNAM ZKRATEK

CCS	central certificate service ústřední certifikační služba
CNG	compressed natural gas stlačený zemní plyn pro pohon aut
DPH	daň z přidané hodnoty
EU	Evropská unie
FO	fyzická osoba
GPS	global positioning system globální polohovací systém
LPG	liquefied petroleum gas zkapalněný zemní plyn (druh paliva)
ME	měření emisí
MPSV	ministerstvo práce a sociálních věcí
ÖMV	österreichische mineralölverwaltung koncern na zpracování ropy a výroby paliv
PC	pořizovací cena
PHM	pohonné hmoty
PO	právnícká osoba
STK	stanice technické kontroly
TP	technický průkaz vozidla
VIN kód	vehicle identification number identifikační číslo vozidla